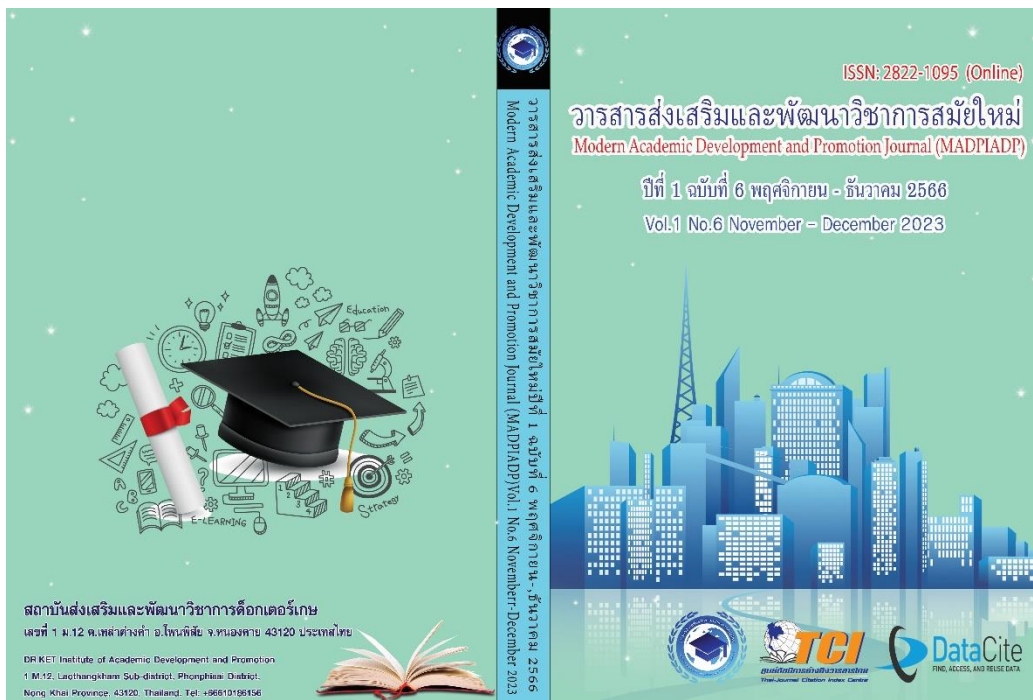

ISSN:2822-1095 (Online)

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่
Modern Academic Development and Promotion Journal (MADPADP)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2566
Vol.1 No.6 November - December 2023

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการตึกเตอร์เกษ

เลขที่ 1 ม.12 ต.ตลาดวังคำ อ.โพธาราม จ.หนองคาย 43120 ประเทศไทย

DR KET Institute of Academic Development and Promotion

1 M.12, Lachangkhram Sub-district, Phonphiam District,

Nong Khai Province 43120 Thailand. Tel: +66619198156

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ปีที่ 1 ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2566
Modern Academic Development and Promotion Journal (MADPADP) Vol.1 No.6 November-December 2023

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

Modern Academic Development and Promotion Journal

ปีที่ 1 ฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2566)

Vol 1 No.6 (November - December 2023)

ISSN : 2822-1095 (Online)

_ * ***** _

📖 วัตถุประสงค์

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นวารสารในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความหนังสือ แก่นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ และผู้สนใจทั่วไป ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณี ท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ เป็นราย 2 เดือน

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 เดือน มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 เดือนกันยายน – ตุลาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 เดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

เจ้าของ

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดีออกเตอร์เกซ เลขที่ 1 หมู่ที่ 12 ตำบลเหล่าต่างคำ

อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย 43120 โทร 061-0186156, 082-9356452

E-mail : journalacademicpromotion@gmail.com

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

E-mail: zumsa_17@hotmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>

Google Scholar: <https://scholar.google.com/citations?user=Ex2SJ-8AAAAJ&hl=th>

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษภา ผาทอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ

พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. ชีรภัทร์ เสรีรังสรรค์

มหาวิทยาลัยรังสิต

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร.ธโสธร ตูทองคำ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาส ปิ่นตบแต่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ฝาเจริญ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ดำเนิน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พระมหาจันทน์ ผมไผ่, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูกาญจน์กฤษฎี ปุณัณรัมย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรียงดาว ทวะชาติ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีเสด็จ กองแกน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

พระนัสชนะ ส่างช้าง, ดร.

นักวิชาการอิสระ

พระมหาฐิติวัตร หมั่นกิจ, ดร.

นักวิชาการอิสระ

พระครูธรรมศุต, ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

 ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

วรรณภา บุปผาโสภา

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการต๋ोकเตอร์เกษ

 ฝ่ายประสานงานและจัดการ

วรรณภา บุปผาโสภา

โทร.061-0186156, Line ID: Ketsada11

e-mail: ketsada.iadp@gmail.com

 ฝ่ายกฎหมาย

นายชัยวิทย์ ฤทธิพิชัยวัฒน์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

 พิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ พะปะเสน

โรงเรียนพระเทพบัณฑิตวิทยานุสรณ์ จังหวัดหนองคาย

 ออกแบบปก

นายสุริยาทิศ โพธิ์ประสิทธิ์

นักวิชาการอิสระ

จัดรูปเล่ม

นายสมศักดิ์ พะปะเสน

โรงเรียนพระเทพบัณฑิตวิทยานุสรณ์ จังหวัดหนองคาย

พิมพ์ที่

ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี 13180 โทรศัพท์ 0 2529 0574 7, 0 2909 1633 www.vru.ac.th

บทบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นฉบับที่ 6 ประจำปีพุทธศักราช 2566 มีจำนวนบทความทั้งหมด จำนวน 5 เรื่อง เป็นบทความวิจัยทั้งหมด จำนวน 5 เรื่อง วารสารกำลังพัฒนาปรับปรุงรูปแบบและประเด็นหลักเพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับทุกระดับ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ ขอขอบคุณผู้นิพนธ์บทความ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

บรรณาธิการ

สารบัญ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(ข)
สารบัญ	(ง)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหาร ส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี	1-17
--	------

PEOPLE'S PARTICIPATION IN THE PREPARATION OF LOCAL DEVELOPMENT PLANS,
IN DON KRABUEANG SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION, BAN PONG
DISTRICT, RATCHABURI PROVINCE

วิไลลักษณ์ มนัสปัญญาสกุล และ สุกิจ ชัยมุสิก

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนาในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร	18-35
--	-------

ADMINISTRATIVE IMPACT FROM THE CORONA VIRUS EPIDEMIC IN BANG PLA
MUNICIPALITY MUEANG SAMUT SAKHON DISTRICT, SAMUTSAKHON PROVINCE

ภัทราธิษฐ์ อินทะวงษา

การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะ การอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid – 19 ในเขตพื้นที่จังสกลนคร	36-49
---	-------

MANAGEMENT OF ONLINE TEACHING FORMATS TO ENHANCE READING AND
WRITING SKILLS DURING THE COVID – 19 SITUATION IN THE JUNGSAKON NAKHON
AREA

พิสิษฐ์ ยอดวันดี, บุญเพ็ง สิทธิวงษา และ ไชยพร สมานมิตร

การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี	50-74
--	-------

DEVELOPMENT OF ETHICS TO STRENGTHEN TRANSPARENCY INDICATORS IN
LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS OF PRACHANTAKHAM DISTRICT,
PRACHINBURI PROVINCE

พระเรวดีวัฒน์ จันทสโร (โคกเดี๋ยว)

**การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด
จังหวัดตรัง** 75-85

PROMOTION OF LOCAL GOVERNMENT WITH THE PRINCIPLE OF
POWER 4 IN HUAI YOT DISTRICT, TRANG PROVINCE

สุพิชชา วรรณบวร

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

86-109

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี*

PEOPLE'S PARTICIPATION IN THE PREPARATION OF LOCAL
DEVELOPMENT PLANS, IN DON KRABUEANG SUBDISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATION, BAN PONG DISTRICT,
RATCHABURI PROVINCE

วิไลลักษณ์ มนัสปัญญาสกุล¹ และ สุกิจ ชัยมุสิก²

Wilailak Manaspanyasakul¹ and Sukit Chaimusik²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹⁻² Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: wilailak.man@student.mbu.ac.th

วันที่รับบทความ : 30 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 22 ธันวาคม 2566

Received 30 November 2023; Revised 13 December 2023; Accepted 22 December 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษา เพื่อเปรียบเทียบ และเพื่อรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะ แนวทางของการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่เป็นตัวแทนครอบครัวที่มีครัวเรือน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน

Citation:

* วิไลลักษณ์ มนัสปัญญาสกุล และ สุกิจ ชัยมุสิก. (2566). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(6), 1-

17.

Wilailak Manaspanyasakul and Sukit Chaimusik. (2023). People's Participation in The Preparation of Local Development Plans, In Don Krabueang Subdistrict Administration Organization, Ban Pong District, Ratchaburi Province. Modern Academic Development and Promotion Journal. 1(6), 1-17.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.22>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้สถิติ F-test ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการดำเนินการด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการตัดสินใจ และด้านการประเมินผล 2) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, แผนพัฒนาท้องถิ่น, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

A study of people's participation in the preparation of local development plans of Don Krabueang Subdistrict Administrative Organization Ban Pong District Ratchaburi Province is Quantitative research. The purpose of this research are to study to compare and to collect problems, suggestions, guidelines for participation in the preparation of the local development plan of Don Krabueang Subdistrict Administrative Organization. Ban Pong District Ratchaburi Province. The population used in the research was a representative located in the area of Don Krabueang Subdistrict Administrative Organization Ban Pong District Ratchaburi. The sample group was calculated by Taro Yamane's method. There were 316 samples. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean standard deviation (S.D.), t-test independent and one-way variance test (F-test/One-Way ANOVA) method.

The results showed that: 1. The study of people's participation in the preparation of local development plans of Don Krabueang Subdistrict Administrative Organization Ban Pong District Ratchaburi Province in all 4 aspects was at a high level overall. When sorted by average from highest to lowest, the result showed as follows : participation in operation, participation in receiving benefits, participation in decision-making and participation in evaluation 2. The research hypothesis found that people with gender, age, education level And participation in work was not different in all 4 aspects due to participation in the work. Share the benefits, share the decision, share the evaluation.

Keywords: Participation, Local Development Plan, Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

การกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นของประเทศไทยนั้น เริ่มปรากฏเป็นรูปธรรมมากขึ้น หลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่อการปกครองท้องถิ่นคือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจนความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักสากล ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 76 “รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ” และมาตรา 78 “รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น” (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2540 : 16) แม้ในปัจจุบันมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แต่หลักการสำคัญของการปกครองท้องถิ่นก็มิได้เปลี่ยนแปลงไป

ปัญหาของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คือ การไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละครั้ง ประชาชนให้ความร่วมมือน้อย การดำเนินงานตามโครงการไม่ประสบผลสำเร็จได้รับการทักท้วงหรือต่อต้านจากประชาชนอยู่เสมอ แผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนเท่าที่ควร คือ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แต่ไม่ได้นำโครงการพัฒนาที่อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม นอกจากนั้นแล้วปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การพัฒนาไม่ยั่งยืนเนื่องจากขาดการมีส่วนร่วมประชาชนเพิกเฉยไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านเมื่อต้องดำเนินการตามโครงการ หรือกิจกรรมใด ๆ ตลอดจนการไม่แสดงความเป็นเจ้าของร่วม (ศิริพงษ์ นิมมา, 2550 : 9)

การวิเคราะห์ SWOT ขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง พบว่าปัญหาที่ถือเป็นจุดอ่อนอย่างหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง คือการที่ประชาชนบางส่วนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง (แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง, 2565 : 24)

จากข้อความที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินการ ด้านการรับผลประโยชน์ และด้านการประเมินผล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง มีปัญหาอย่างหนึ่ง คือการที่ประชาชนบางส่วนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาและวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาปรับใช้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้นและยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

3. เพื่อรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะ แนวทางของการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มี เพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มี อายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มี อาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สุวัठी ไกรสกุล และจุฑาภรณ์ คงรักษักวิน (2560 : 121) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี ในแต่ละด้านมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2. ประชาชนที่มีอายุ และอาชีพ ต่างกันมีส่วนร่วมต่อแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

2. ผ่องพรรณ เทียมเกาะ และราเชนทร์ นพณัฐวงศ์ (2563 : 147) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ มากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ 2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมไม่แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3. กมลวรรณ อินทชาติ (2563 : 77 - 82) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลบ้านฆ้อง อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัย (1) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านฆ้อง อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ (2) ด้านการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านฆ้อง อำเภโพนาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลบ้านฆ้อง ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่เป็นตัวแทนครอบครัวที่มีครัวเรือนตั้งอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน จากนั้นกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยการหาค่าสัดส่วนของประชาชนที่เป็นตัวแทนครอบครัวที่มีครัวเรือนตั้งอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 1,522 คน ต่อ 316 คน และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) สุ่มหากลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแจกแบบสอบถาม

2) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 คน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำการวิจัย ข้อมูลรายละเอียดของแบบสอบถาม และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความเข้าใจ และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องครบถ้วน และตรงไปตรงมา

3) ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 ชุด คิดเป็น 100 % เพื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้สถิติ F-test (One way Anova) ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิจัย

1.. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

การมีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น	ระดับการมีส่วนร่วม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการตัดสินใจ	4.11	0.38	มาก
2. ด้านการดำเนินการ	4.19	0.37	มาก
3. ด้านการรับผลประโยชน์	4.12	0.38	มาก

4. ด้านการประเมินผล	4.05	0.41	มาก
รวม	4.12	0.38	มาก

2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตาม สมมติฐานที่ 1-4

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า F	Sig.
1	เพศ	การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ	-0.281	-	0.197
2	อายุ	การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ	-	0.785	0.536
3	ระดับการศึกษา	การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ	-	0.219	0.954
4	อาชีพ	การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ	-	2.357	0.396

อภิปรายผล

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่ามีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่อาศัยในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง มาตั้งแต่เกิดจนทำให้รู้สึกว่

เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จึงมีความตั้งใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา/ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนกระเบื้องก็ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตั้งแต่ขั้นตอนแรกคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมีอิสรภาพและเสรีภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาวิ กลิ่นอุบล (2562) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบ้านหัวเขาจีน ตำบลห้วยยางโทน อำเภอบางบาล จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บ้านหัวเขาจีน ตำบลห้วยยางโทน อำเภอบางบาล จังหวัดราชบุรี ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นด้านสามารถนำมาอภิปรายได้ว่า

การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ย่อมรู้ถึงปัญหาและความต้องการในท้องถิ่นของตนเองเป็นอย่างดี จึงมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและความต้องการของตน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราวดี อ่ำคุณ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลให้ความสำคัญกับความต้องการของประชาชนเป็นหลักในการตัดสินใจต่อการกำหนดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทศบาลให้ความสำคัญประชาชนจึงรับฟังปัญหา ความต้องการ และข้อคิดเห็น เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดเลือก จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า ประชาชนบางส่วนมีเวลาว่าง หรือวันหยุดไม่ตรงกับการจัดให้มีการพิจารณาคัดเลือก จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น จึงทำให้ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งไม่สอดคล้องกับ

สุปริญญารัตนกุลยวิจิตร (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลป่าแงะ อำเภอบ้านดง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโป่ง อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดเลือก จัดลำดับความสำคัญของปัญหา และความต้องการของชุมชน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ/ผู้เข้าร่วมประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ/เป็นผู้เข้าร่วมประชาคม และมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมประชาคมโดยผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น จึงทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถ ก๊กผล (2552) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ต้องไม่ใช่การให้ข้อมูลในลักษณะประชาสัมพันธ์ โดยให้มองแต่ด้านดีเท่านั้น หัวใจสำคัญคือการให้ข้อเท็จจริง ครบคลุมและเพียงพอ เพื่อให้ประชาชนได้ข้อเท็จจริงและตัดสินใจแสดงความคิดเห็นอย่างมีคุณภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่น ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนบางส่วนขาดความรู้ เข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานในกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปริญญารัตนกุลยวิจิตร (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลป่าแงะ อำเภอบ้านดง จังหวัดเชียงราย ด้านการปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ประชาชนมีส่วนร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อนำไปพัฒนาหมู่บ้าน และชุมชน

การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ถนน ระบบไฟฟ้า ระบบประปา เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ถนน ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ฯลฯ

เป็นเพราะประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น เป็นอย่างดี จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้ตรงกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เทียมเกาะ และราเชนทร์ นพณัฐวงศ์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก แต่พบว่า ประเด็นที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมกับ อบต. ในการจัดทำแผนงานหรือโครงการด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ถนน และไฟฟ้า เป็นต้น ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การได้รับผลผลิตหรือมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการ ดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาตำบล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลออกกระเบื้อง จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการสร้างหรือส่งเสริมให้ประชาชนได้มีอาชีพเสริมหรือมีรายได้เพิ่มมากขึ้นนั้น เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง ประกอบกับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมก็มีเพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น จึงทำให้ มีประชาชนที่เข้าร่วมและได้รับผลประโยชน์แค่เพียงบางส่วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา เกลียวชาติ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน พัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบล ด้านการมีส่วนร่วม ในการรับผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านได้รับผลผลิตหรือมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการดำเนินโครงการตาม แผนพัฒนาตำบล

การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อ เรียงลำดับจากผลการศึกษาวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การ บริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประชาชน บางส่วนไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการประเมินผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ว่าสอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ อินทชาติ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาล ตำบลบ้านฆ้อง อำเภोधุดดารา จังหวัดราชบุรี การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านซ้อง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ว่า ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ว่าสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 3 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมเป็น กรรมการตรวจสอบในการดำเนินงานโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุวดี ไกรสกุล และจุฑาภรณ์ คงรักษากวิน (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลนั้น ในประเด็นการได้ให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน ตำบลนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุดของด้านนี้

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับ การศึกษา และอาชีพ ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ต่างกัน ผลวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนทุกเพศต่างก็มีความต้องการ เดียวกันคือ ต้องการให้ท้องถิ่นของตนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลิศชาย หอมหวล และพิชัยรัฐ หมั่นด้วง (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอาน อำเภอมืองเลย จังหวัด เลย ผลการการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การ บริหารส่วนตำบลนาอาน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่าโดย ภาพรวมประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ต่างกัน ผลวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนทุกวัยขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้องมีความผูกพันกันแบบเครือญาติ จึงมีการพูดคุยกันหรือชักชวนกันให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นของตนพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยอดอาวุธ โพธิ์ศรีขาม และดร.ไพรัช พื้นชมภู (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปลับปลา อำเภอเขียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาคมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประกอบอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปลับปลา อำเภอเขียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ต่างกัน ผลวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นเพราะไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาใดต่างก็เข้ามามีส่วนร่วมในบริบทของตนเอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เดียวกันคือ ต้องการให้ท้องถิ่นของตนมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราวดี อำคุณ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอมืองอุดรดิษฐ์ จังหวัดอุดรดิษฐ์ ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ต่างกัน ผลวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานอยู่กับบ้านจึงมีเวลาเข้าไปมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ได้ และในส่วนของผู้ที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน/พนักงาน

รัฐวิสาหกิจ หรือข้าราชการ อาจจะมีข้อจำกัดในด้านของเวลาอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็ยังพยายามเข้ามาส่วนร่วมในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพราะทุกคนต่างก็เห็นถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่จะช่วยให้การแก้ไขปัญหาหรือการตอบสนองความต้องการของตนเองและส่วนรวมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา วักดีเพชร (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุสถานภาพการสมรสระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง ส่วนข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่ 1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ด้านการตัดสินใจ ควรมีการเพิ่มช่องการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และแก้ไขระบบการกระจายเสียงตามสายให้ทั่วถึง และถ้ามีการจัดประชุม ควรจัดสรรเวลาให้สอดคล้องกับเวลาว่างของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่
- 2) ด้านการดำเนินการ ควรจัดให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานในกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ให้กับประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น ส่งเสริม สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรด้านต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น การยกย่องปราชญ์ชาวบ้าน หรือผู้มีความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น
- 3) ด้านการรับผลประโยชน์ ควรจัดสรรผลประโยชน์จากการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การ

ปฏิบัติให้ทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในปริมาณที่เหมาะสม และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของที่ได้รับที่ไม่ได้เป็นตัวเงิน 4) ด้านการประเมินผล ควรจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นถึงความสำคัญในการประเมินผลของกิจกรรมต่าง ๆ และจัดให้ประชาชนได้ร่วมประเมินผลในระยะยาว เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป จากการศึกษาวิจัย ตามที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น ยังมีประเด็นที่น่าสนใจในการทำการศึกษวิจัยเพิ่มเติมอีกหลายประเด็น ซึ่งการศึกษวิจัยในครั้งนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ 1) ควรศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ 2) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 3) ควรศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำชุมชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ อินทชาติ. (2563). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านฆ้อง อำเภอฟากท่า จังหวัดราชบุรี*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ใน วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ปัญญา เฉลียวชาติ. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ใน สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ผ่องพรรณ เทียมเกาะ และราเชนทร์ นพณัฐวงศกร. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์* 7(1), 146 – 159.

- ผ่องศรี วาณิชศุภวงศ์. (2546). *เอกสารคำสอนระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภัทราวดี อ่ำคุณ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2565). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์. *Journal of Modern Learning Development*, 7(5), 153-165.
- ยอดอาวุธ โพธิ์ศรีขาม และดร.ไพรัช พันชมภู. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชิงขั้ว จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 6(2). 140 – 151.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2540, 11 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 16.
- เลิศชาย หอมหวล และพิชัยรัฐ หมื่นด้วง. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(11), 210-222.
- วาสนา วักดีเพชร. (2562). อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศิริพงษ์ นิมมา. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหินลาด อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก. ใน *การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุธาวี กลิ่นอุบล. (2562). การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บ้านห้วยเขาลา ตำบลห้วยยางโทน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุปริญญารัตนกุลยวิจิตร. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลป่าแะ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดเชียงราย. ใน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สุวดี ไกรสกุล และจุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมะนัง จังหวัดนันทบุรี. วารสารร่วมพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก, 35(2), 119-140
- องค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง. (2565). แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 -2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกระเบื้อง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. เรียกใช้เมื่อเมื่อ 25 กันยายน 2565 จาก <http://www.dkb-bp.go.th/site/>.
- อรทัย กิกผล. (2552). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน สำหรับนักบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: จริยสุนิทวงศ์การพิมพ์.

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา
ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร*
ADMINISTRATIVE IMPACT FROM THE CORONA VIRUS EPIDEMIC IN
BANG PLA MUNICIPALITY MUEANG SAMUT SAKHON DISTRICT,
SAMUTSAKHON PROVINCE

ภัทรานิษฐ์ อินทวงษา

Pattranid Intawongsa

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: Pattranid.int@student.mbu.ac.th

วันที่รับบทความ : 30 พฤศจิกายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 23 ธันวาคม 2566

Received 30 November 2023; Revised 13 December 2023; Accepted 23 December 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากระบาดของไวรัสโคโรนา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบทางการปกครองจากระบาดของไวรัสโคโรนา 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาผลกระทบทางการปกครองจากระบาดของไวรัสโคโรนา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 148 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test or One-Way ANOVA)

Citation:

* ภัทรานิษฐ์ อินทวงษา. (2566). ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(6), 18-35.

Pattranid Intawongsa. (2023). Administrative impact from the corona virus epidemic in bang pla municipality mueang samut sakhon District, Samutsakhon Province. Modern Academic Development and Promotion Journal. 1(6), 18-35.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.23>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านคุณภาพชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านสาธารณสุข และด้านสาธารณสุข ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบบุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนที่มีอายุ ระดับการศึกษาที่ ต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน 3) ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาต่อผลกระทบทางการ ปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ 1. ด้านสาธารณสุข ทำให้การดำรงชีวิตของชุมชนได้รับผลกระทบมากขึ้น 2. ด้านคุณภาพชีวิต ทำให้เกิดการวางแผนการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกในครัวเรือนเพื่อการเพิ่มรายได้ 3. ด้านสาธารณสุข ทำให้มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพตัวเองและครอบครัวมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ผลกระทบ, การปกครอง, โรคระบาดไวรัสโคโรนา

Abstract

The objectives of this thematic were : 1) To study the administrative impact from the Coronavirus outbreak. 2) To compare the administrative impact from the Coronavirus outbreak. 3) To suggest ways to solve the administrative impact from the outbreak of the corona virus. is a quantitative research The research tool was a questionnaire. collect sample data Statistics used in data analysis were descriptive statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, namely t-test and one-way ANOVA (F-test or One-Way ANOVA)

The results of research were found that : 1) The administrative impact of the coronavirus outbreak in all three areas is at a high level. When considering each aspect They are sorted by average from highest to lowest. It was found that quality of life has the highest average Next is public disaster. and public health the lowest average, respectively. 2) Results of comparing personnel in Bang Pla Municipality. Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province with different genders, ages, education levels, and incomes. The administrative impact of the coronavirus epidemic in all three areas is significantly different at the 0.05 level. Different levels of education were not different overall. 3) Results of the analysis of suggestions regarding solutions to economic impacts. Governing from the coronavirus pandemic In Bang Pla Municipality Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province Can be separated into each aspect, including: 1. Public aspect, causing the community's livelihood to be more affected. 2. Quality of life aspect. This causes planning to create new careers for household members in order to increase income. 3. Public health. This makes it possible to prevent infection and take better care of your own and your family's health.

Keywords: Impact, Administrative, Corona Virus Epidemic

บทนำ

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลตำบลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ที่มีการแพร่ระบาดและกระจายอย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลกระทบในหลายด้านทั้งด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข ทำให้เศรษฐกิจ สังคมและการดำเนินชีวิตของประชาชน ประเทศไทยได้เผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา มาตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2563 จนมาถึงการระบาดระลอกใหม่ในช่วงเดือนเมษายน 2564 ที่ผ่านมา ซึ่งมีแนวโน้มของผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตมากขึ้น รัฐบาลได้ตระหนักและกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จะควบคุมการแพร่ระบาดในแต่ละพื้นที่รวมทั้งจัดหาวัคซีนป้องกันให้กับประชาชนอย่างครอบคลุมและทั่วถึง

โรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 (โควิด-19) เป็นโรคอุบัติใหม่พบครั้งแรกในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน โดยมีรายงานครั้งแรกในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2019 เชื้อโคโรนาไวรัสเป็นเชื้อไวรัสวงใหญ่ที่ก่อโรคทั้งในมนุษย์และสัตว์ โคโรนาไวรัสหลายสายพันธุ์ ก่อให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจในมนุษย์ ตั้งแต่โรคหัดธรรมดาจนถึงโรคที่มีความรุนแรงสูง เช่น โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (Middle east respiratory syndrome : MERS) ซึ่งเกิดจากเชื้อ MERS CoV โรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (Severe acute respiratory syndrome: SARS) ซึ่งเกิดจากเชื้อ CoV-11 เชื้อก่อโรคโคโรนาไวรัส มีชื่อชั่วคราวที่ใช้ในตอนแรกคือ 2019-nCoV ชื่อทางการในปัจจุบันคือ SARS-CoV-2 ส่วนชื่อของโรคติดเชื้อชนิดนี้เรียกว่า COVID-19 (ธีระวรรณรัตน์, 2563)

นอกจากนี้ ธรรมชาติของการสาธารณสุข วุฒิสภา (2563) ชี้ผลกระทบจากโควิด-19 ทำให้เกิด New Normal หรือวิถีชีวิตปกติแบบใหม่ทางด้านสังคมที่ต้องได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยระบุว่า New Normal จะครอบคลุม วิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ทั่วโลกในช่วง 1-2 ปี คุณภาพชีวิตสังคม ซึ่งเป็นอีกมิติที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องปากท้องหรือมิติเศรษฐกิจ ยังมีผู้กล่าวถึงอยู่เสมอว่าคนเราโดยทั่วไปจะคำนึงถึงเรื่องเศรษฐกิจก่อนเสมอ แต่เมื่อเศรษฐกิจพอไปได้แล้ว

ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต ยังไม่มีการประกอบอาชีพที่มั่นคง รายได้ รายจ่าย หรือหนี้สินครัวเรือนก็จะมากขึ้น ดังนั้นหากสังคมไม่ได้รับการดูแลหรือพัฒนาให้ดี ก็จะเป็นการเปลี่ยนประโยชน์ที่พยายามพัฒนาทางคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจไปโดยลำพัง ด้านเดียว เพราะผู้คนก็จะยังคงไม่มีความสุข หรืออาจจะถึงขั้นมีความทุกข์อย่างมากได้ด้วยแม้เศรษฐกิจจะค่อนข้างดีแล้ว

ผลกระทบด้านการสาธารณสุข ผู้คนจะตระหนักถึงการดูแลสุขภาพด้วยตนเองมากขึ้น เพราะเราเริ่มรู้ว่าวงการแพทย์และสาธารณสุขแม้จะเจริญก้าวหน้ามากเพียงใด แต่เมื่อเราเผชิญหน้ากับโรคไวรัสอุบัติใหม่ พวกเราก็เอาไม่อยู่ คิดยาวิเศษก็ไม่ทัน คนเจ็บป่วยล้มตายจำนวนมาก เราจึงต้องพึ่งตนเองมากกว่าพึ่งการแพทย์ ทานอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกาย ไม่ใช้ชีวิตพักผ่อนหย่อนใจแบบเสี่ยงหรือทำลายสุขภาพ ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม เราจะเคารพต่อธรรมชาติมากขึ้น หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไปกระทบระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเข้าไปบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำมาหากินหรือท่องเที่ยวการนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงหรือมาทำเป็นอาหาร จะได้รับการปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะไวรัสที่พบว่าอุบัติใหม่ ก่อโรคในคนนั้น ส่วนใหญ่แล้ว

เป็นไวรัสเก่าที่มีอยู่ในโลกเราอยู่แล้ว แต่ไวรัสเหล่านั้น ไม่ได้มีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดกับมนุษย์ เมื่อมนุษย์บุกรุกเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ทำให้ไวรัสเก่าของโลกเรา มาก่อให้เกิดโรคใหม่ในมนุษย์ และเราดูแลป้องกันตัวเองไม่ไหว เพราะเราไม่มีภูมิคุ้มกันต่อไวรัสเหล่านี้ (กรมการสาธารณสุข วุฒิสภา, 2563)

จากสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลบางปลาที่ต้องประสบกับภาวะหยุดชะงักลงเหมือนกับทุกพื้นที่ในประเทศไทย แม้ว่าจะได้มีการเยียวยาช่วยเหลือจากภาครัฐ หรือแม้แต่ในท้องถิ่นเองก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อวิถีชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลบางปลา และการปรับตัวที่จะรับกับสถานการณ์วิถีชีวิตใหม่ (New Normal Behavior) ของประชาชนเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายต้องมีความตระหนักและรีบดำเนินการหามาตรการเพื่อเป็นแนวทางในการรับมือกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันจะทำให้วิถีชีวิตของประชาชนกลับมาอยู่ในภาวะปกติพร้อมกับปรับตัวเองกับการดำเนินวิถีชีวิตใหม่ (New Normal Behavior) ได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยจากโรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกเมื่อใดก็ตาม

ส่งผลให้สามารถออกมาตรการในการดำเนินงาน ภายใต้ พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และประกาศ ศบค.สามารถดำเนินการสอบสวน ควบคุมโรค ค้นหาผู้ป่วย รายใหม่จากผู้สัมผัสใกล้ชิด กลุ่มเสี่ยงสูง กลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการถอดบทเรียนจากสถานการณ์จริงในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต่อต้านสาธารณสุข ด้านคุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะทางปฏิกิริยาจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน ผลกระทบทางปฏิกิริยาจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

1.4.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน ผลกระทบทางปฏิกิริยาจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

1.4.2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน ผลกระทบทางปฏิกิริยาจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

1.4.3 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ผลกระทบทางปฏิกิริยาจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

1.4.4 บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ผลกระทบทางปฏิกิริยาจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนทร ปัญญาพงษ์ และคณะ (2564) พบว่า ผลกระทบต่อการใช้ชีวิตชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของของโรคโควิด-19 จังหวัดชัยภูมิ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบต่อการใช้ชีวิตชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในจังหวัดชัยภูมิประชากรคือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิเป็นการ วิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม จำนวน 400 ครั้วเรือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของชุมชน ประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เกิดความเครียด และวิตกกังวลในการใช้ชีวิตร้อยละ 75.75 2) ด้านเศรษฐกิจ รายได้ลดลง ร้อยละ 73.75 ต้องหยุดงานหรือถูกเลิกจ้าง การประกอบอาชีพลำบากมากขึ้น

3) ด้านการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารและใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางสังคมออนไลน์ เกิดปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตจากความวิตกกังวลร้อยละ 69.75 4) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ครอบครัวได้อยู่พร้อมหน้ากันชุมชนได้ปรับเปลี่ยน รูปแบบกิจกรรมงานบุญประเพณีแบบวิถีใหม่ ร้อยละ 64.75 5) ด้านการศึกษาการเรียนรู้แบบออนไลน์ ทำให้มีค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ในการเรียนเพิ่มขึ้น ครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะได้รับผลกระทบอย่างมาก ร้อยละ 52.75

อัมพร เบญจพลพิทักษ์ และคณะ (2565) พบว่า ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส (COVID-19) เขตสุขภาพที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงลึกผลกระทบต่อสุขภาพจิตและปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิตของประชาชนในเขตสุขภาพที่ 5 จากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ศึกษาด้วยวิจัยเชิงคุณภาพ จากผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วย กลุ่มญาติของผู้ป่วย กลุ่มบุคลากรทางการแพทย์และกลุ่มผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ในเขตสุขภาพที่ 5 ได้แก่ กาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 183 คน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ผลกระทบทางสาธารณสุข มีผลต่อปัญหาคุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุข และเศรษฐกิจเป็นผลกระทบเป็นอันดับต้น ๆ และเป็นรูปธรรมมากที่สุดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่อที่เกิดขึ้นกับทุกประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต ก็มีผลกระทบทางสังคม ซึ่งเป็นผลกระทบที่แฝงอยู่และยังไม่ค่อยมีการศึกษาวิจัยมากนัก การศึกษารังนี้จึงได้ทำการศึกษาผลกระทบดังกล่าวควบคู่กับผลกระทบทางสาธารณสุข ส่งผลกระทบต่อปัญหาคุณภาพชีวิตในการระบาดของโรคติดต่อ ซึ่งต้องมีด้านสาธารณสุข มากำกับดูแลเรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิตตลอดจนเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย หนี้สินการออมในครัวเรือน ความเป็นอยู่ในเรื่องการบริโภค และการเดินทางนำไปสู่การพยายามปรับสภาพปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว และพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ได้รับผลกระทบให้เข้ากับคุณภาพชีวิต ในการประกอบอาชีพ การมีรายได้ การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี และการสาธารณสุข ตลอดจนสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีจำนวนทั้งสิ้น 240 คน โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan (สงศรี ชมพวงค์, 2547 : 43)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็น แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เกี่ยวกับผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนาในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ผลกระทบด้านสาธารณสุข 2. ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต 3. ด้านสาธารณสุข จำนวน 18 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ความร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบรายคู่ตามวิธี LSD

ผลการวิจัย

1. บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านคุณภาพชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$) = 3.77 รองลงมาคือด้านสาธารณสุข ($\bar{X}$) = 3.75 และด้านสาธารณสุข ($\bar{X}$) = 3.63 ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนาในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร	$\bar{X}$	S.D	ระดับผลกระทบ
1. ด้านสาธารณภัย	3.75	0.58	มาก
2. ด้านคุณภาพชีวิต	3.77	0.59	มาก
3. ด้านสาธารณสุข	3.63	0.66	มาก
รวม	3.75	0.52	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า

1) บุคลากรที่มีเพศต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) บุคลากรที่มีอายุต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า

3.1 ด้านสาธารณสุข ผลกระทบการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้การดำรงชีวิตของชุมชนได้รับผลกระทบมากขึ้น รองลงมาคือ การดำรงชีวิต ด้านการสร้างเชื่อมั่นในการป้องกันและแก้ปัญหามากขึ้น และข้อที่มีค่าน้อยที่สุดการทำให้การปฏิบัติศาสนกิจประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการไปได้ ตามลำดับ

3.2 ด้านคุณภาพชีวิต ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ด้านคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าน้อยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าน้อยที่สุดได้แก่ การระบาดของไวรัสโคโรนาทำให้เกิดการวางแผนการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกในครัวเรือนเพื่อการเพิ่มรายได้ ตามลำดับ รองลงมาคือ ทำให้จับจ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ ลดลง และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ส่งผลกระทบต่อการทำงานทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ตามลำดับ

3.3 ด้านสาธารณสุข ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าน้อยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพตัวเองและครอบครัวมากยิ่งขึ้น จากผลกระทบไวรัสโคโรนาเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือ ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตต่อสมาชิกในครัวเรือน เช่นมีความเครียด วิตกกังวล และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ทำให้มีการปรับเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพทำให้สมาชิกในครัวเรือนตื่นตัวในการป้องกันการติดเชื้อ ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาเชื่อมโยงกับแนวคิด นำมาอภิปรายผลในครั้งนี้มีหลายประเด็นด้วยกัน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ผลการวิจัย ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรมีผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร สามารถแก้ไขปัญหามาให้แก่มุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญา วงศ์วาสนา (2564, หน้า 16) ได้ศึกษา ปัจจุบันสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลกระทบต่อทุกอาชีพ โดยผลกระทบทางตรง (Direct Effects) ของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 คือผลกระทบด้านสุขภาพเป็นสิ่งที่ผลกระทบนี้จะเริ่มตั้งแต่การที่มีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อจำนวนมาก อันนำมาสู่ค่าใช้จ่ายในการรักษาและสิ่งที่ตามมาคือการเสียชีวิต นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อการทำงานของมีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก ย่อมส่งผลไปสู่การสูญเสียรายได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งจะมีแนวโน้มของการติดเชื้อไวรัสนี้มากที่สุดส่วนในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเองก็ต้องประสบปัญหาการชะงักงันในการผลิตโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งถือว่าเป็นโรงงานการผลิตของโลก (The World's Factory) ซึ่งเมื่อภาคอุตสาหกรรมในประเทศจีนจำเป็นต้องหยุดการผลิตในโรงงานแล้ว ย่อมกระทบกับยอดการผลิตและการส่งออกจากภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก โดยเฉพาะกับประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยที่ระบบเศรษฐกิจจำเป็นต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ เป็นสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้การดำรงชีวิตของชุมชนได้รับผลกระทบมากขึ้น ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ระดับมาก เพราะบุคลากรในเทศบาลบางปลา มีความคิดเห็นด้านสาธารณสุข มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินต่อบุคคลหรือชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิเชียร มันแหล และคณะ (2564)

จากการศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนใน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผลกระทบประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย สภาพทางด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับอยู่ในระดับลดลง 2) ด้านสุขภาพของ พบว่า ผลกระทบภาวะสุขภาพ เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ สมาชิกในครัวเรือน มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแล สุขภาพอยู่ในระดับมากขึ้น 3) ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม คือ สมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับ การพบปะกับเพื่อนบ้าน คนในชุมชน 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยี ด้านเกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีใหม่ มากขึ้น 5) ด้านการศึกษา พบว่า นักเรียน นักศึกษาต้องเรียนออนไลน์อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัส โควิด-19 ทำให้การดำรงชีวิต ด้านการสร้างเชื่อมั่นในการป้องกันและแก้ปัญหามากขึ้น อภิปราย ได้ว่า บุคลากรในเทศบาลบางปลา มองเห็นถึงความสำคัญของคนส่วนรวมในการดำรงชีวิต ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ เกศรินทร์ วิงพัฒน์ และ โชติ บดีรัฐ (2565) ได้ศึกษา ผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบุง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร พบว่า 1.ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบ พบว่า ผู้สูงอายุที่มี รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของ ผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกันทุกด้าน 3. ข้อเสนอแนะและมาตรการ มี 4 มาตรการ คือ 1) มาตรการด้านสาธารณสุข 2) มาตรการด้านเวชภัณฑ์ป้องกันผู้สูงอายุ 3) มาตรการด้านการป้องกันปฏิบัติตน 4) มาตรการด้านการให้ความช่วยเหลือเยียวยา

2. ด้านคุณภาพชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าผลกระทบทางการปกครองการระบาดของไวรัส โควิด-19 ทำให้เกิดการวางแผนการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกในครัวเรือนเพื่อการเพิ่มรายได้ ที่ผล ปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปราย ได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา จังหวัดสมุทรสาคร บุคลากรและ

ประชาชนเห็นความสำคัญ ในการดำเนินชีวิต และทำให้มีการวางแผนการสร้างอาชีพให้ประชาชน และบุคลากรในการสร้างรายได้ให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบตามสาขาการผลิตหลักแต่ละสาขาที่รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 โดยใช้ข้อมูลจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (LFS) ระหว่างเดือนมีนาคมและเมษายน ปี พ.ศ. 2563 พบว่าสาขาส่วนใหญ่ มีการจ้างงานลดลงรวม 2.3 ล้านตำแหน่ง ในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2563 ขณะที่สาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเพียง 2.5 แสนตำแหน่ง ส่งผลให้แรงงานที่ไม่ได้ทำงานในช่วงเดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นมา ต้องเดินทางกลับภูมิลำเนา และเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคการเกษตร แต่ทว่าหลังจากมีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ แรงงานเหล่านั้นจึงกลับไปทำงานนอกภาคเกษตร เกือบทั้งหมดประมาณ 638,000 คน ส่งผลให้การจ้างงานในสาขาการเกษตรช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน 2563 ลดลงร้อยละ 5.66

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ผลกระทบทางการปกครองการระบาดของไวรัสโคโรนา ส่งผลกระทบต่อการทำงานทำให้ท่านไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปราย ได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา เห็นความสำคัญต่อการทำงานและการประกอบอาชีพได้ตามปกติเป็นสำคัญ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับองค์กรและตระหนักถึงผลกระทบต่อประชาชนทั่วไปในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Delamotte and Takexawa (อ้างถึงใน วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี (2563 : 306) ได้ศึกษา คุณภาพชีวิตในมิติความเป็นมนุษย์ไว้ว่า เงื่อนไขการทำงานที่มีความเหมาะสมต่อบุคลากรในองค์กร คือ การพัฒนาปรับปรุงสภาพการทำงาน การมีสภาพแวดล้อมที่ดี เพิ่มความถึงพอใจ ในการปรับปรุงผลลัพธ์ขององค์กรและปัจเจกบุคคลให้มากยิ่งขึ้น ในช่วงการแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสฯ จัดให้มีการวัดอุณหภูมิก่อนเข้าอาคาร มีสเปรย์แอลกอฮอล์พ่นฆ่าเชื้อ มีการฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อในกรณีแต่ละอาคาร สำนักงานมีผู้ติดเชื้อไวรัส ฯ เป็นต้น

3. ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

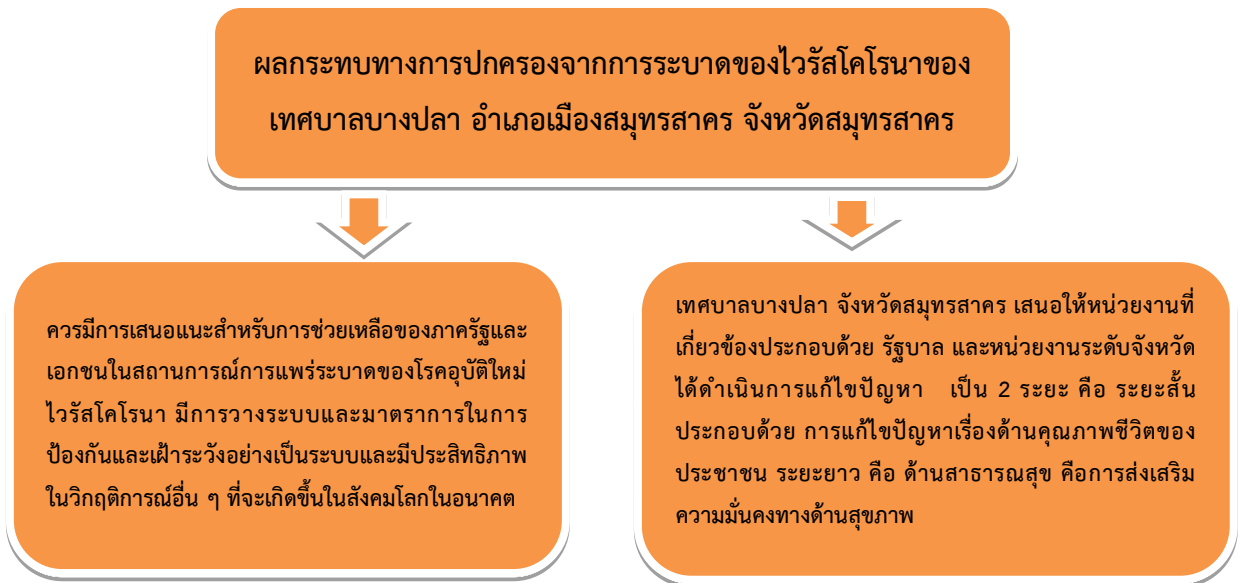
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าผลกระทบทางการปกครองการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ จากผลกระทบไวรัสโคโรนาเพิ่มมากขึ้นที่ปรากฏเป็นเช่นนี้ อภิปราย ได้ว่าผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา

ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตต่อสมาชิกในครัวเรือน เช่น มีความเครียด วิตกกังวล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา รุ่งรัตน์ (2564) และสอดคล้องกับ จารุวรรณ กิตตินราภรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการประกอบอาชีพและปัจจัยการมีรายได้ที่แตกต่างกันทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม的开รับสื่อที่แตกต่างกัน ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลกระทบจากการลดลงของรายได้มักจะไม่ค่อยเปิดรับข่าวสาร เนื่องจากอาจจะนำไปสู่สภาวะทางจิตที่แย่ง ความเครียด และอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตายในการระบาดช่วงแรก กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้มีการปรับเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพสมาชิกในครัวเรือนเกิดการตื่นตัวในการป้องกันการติดเชื้อ ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา รุ่งรัตน์ และคณะ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองยะลา จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการปรับตัวโดยการสวมหน้ากากอนามัยเพื่อไม่ให้รับเชื้อโควิด-19 ล้างมือด้วยสบู่ก่อนและหลังปรุงอาหารพกแอลกอฮอล์เจล บางครั้งและเว้นระยะเพื่อลดระยะเวลาการอยู่ในพื้นที่สาธารณะโดยเห็นว่าวิธีดังกล่าวช่วยลดโอกาสการระบาดของโรค โควิด-19 ได้ปานกลาง

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่องผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัส โคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร บุคลากรของเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา แสดงดังรูปภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผลการศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีค่าแปลผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น บุคลากรเทศบาลบางปลา จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยให้บุคลากรมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ให้ถึงระดับมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยข้อเสนอแนะสำหรับการช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชน ด้านสาธารณสุข ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางเทศบาลบางปลาและบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาให้ถึงระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพชีวิต ซึ่งมีค่า

แปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางเทศบาลบางปลาและบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด ด้านสาธารณสุข ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางเทศบาลบางปลาและบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด 2) ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัย “ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา” ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้ผู้วิจัยอื่น ควรเพิ่มข้อมูลในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำมาอภิปรายผลได้ สอดคล้องมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้างานวิจัยครั้งต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้ 2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่มีผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา เช่น ความร่วมมือเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิต และสาธารณสุข จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2.2 ควรศึกษาถึงความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงย่อมส่งผลต่อความวิตกกังวลต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม และมาตรการเฝ้าระวัง การป้องกันดูแลสุขภาพของตนเองและมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค. (2565). *แนวทางปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือโควิด 19 สำหรับประชาชนทั่วไปและกลุ่มเสี่ยง* กรมควบคุมโรค. เรียกใช้เมื่อ 13 มกราคม 2566 จาก <https://ddc.moph.go.th/>.
- กรมการสื่อสารมวลชน. (2563). *หมอชี้โควิดส่งผลกระทบ ต่อวิถีชีวิตแบบใหม่ด้านสังคม*. เรียกใช้เมื่อ 13 มกราคม 2566 จาก <https://www.dailynews.co.th/politics/771154>.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *คู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 สำหรับประเภทกิจการและกิจกรรม กลุ่มที่ 2*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

กองระบาดวิทยา สำนักสื่อสารความเสี่ยง กรมควบคุมโรค .(2564). หายป่วยแล้วทำไมยังเหมือนมีอาการโรคโควิด 19. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ.
เรี ย ก ไ้ ช้ เมื่ อ 13 ม ก ร า ค ม 2566 จ า ก
<https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=20647&deptcode=brc>.

เกศรินทร์ วิงพัฒน์ และ โชติ บดีรัฐ. (2022). ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของ
ผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019(COVID-19)
กรณีศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบุง อำเภอมือง จังหวัดพิจิตร. *Journal
of Roi Kaensarn Academi*, 7(7), 65.

จารุวรรณ กิตตินราภรณ์. (2564). การใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพ
ในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี. *วารสาร
นิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 25(1), 15.

โชติ บดีรัฐ. (2563). *เทคนิคการบริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนทรัพย์บุรโชติ และ ศศิธร สำราญจิต. (2559). Bibliographic Citation. *วารสาร Mahidol
R2R e-Journal*, 3(2), 57-70.

ธีระ วรรณรัตน์. (2563). *โควิด-19 (covid-19): ตอนนี้เรารู้อะไรบ้าง?*. เรียกใช้เมื่อ
13 มกราคม 2566 จาก <https://www.isranews.org/isranews-article/85871-covid.html>.

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ และคณะ. (2563). *วิเคราะห์และเปรียบเทียบตามสาขาการผลิตหลักแต่ละ
สาขาที่รับ ผลกระทบจากการระบาดของโควิด- 19 โดยใช้ข้อมูลจากผลการสำรวจ
ภาวะการทำงานของประชากร (LFS) ระหว่างเดือนมีนาคมและเมษายน ปีพ.ศ. 2563*.
กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค.

วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี (2563). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการและนวัตกรรมใน
องค์การ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคาแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.

วิเชียร มั่นแหล และคณะ. (2564). จากการศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนใน
สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารมหาจุฬ
นาครธรรม*, 8(11), 64.

สุพิชญา วงศ์วาสนา สุพิชญา วงศ์วาสนา. (2564). ปัจจัยผลกระทบทางลบจาก COVID-19 ส่งผลต่อความสุขในการทำงาน ของพนักงานฝ่ายการโดยสาร กรณีศึกษา บริษัทบางกอกไฟล์ท์ เซอร์วิสেস จำกัด (BFS), *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(39), 15-30.

การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อ
เสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19
ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร*

MANAGEMENT OF ONLINE TEACHING FORMATS TO ENHANCE
READING AND WRITING SKILLS DURING THE COVID - 19 SITUATION
IN THE JUNGSAKON NAKHON AREA

พิสิษฐ์ ยอดวันดี¹, บุญเพ็ง สิทธิวงษา² และ ไชยพร สมานมิตร³

Phisit Yodwande¹, Boonpeng Sittivongsa² and Chaiporn Samanmit³

¹มหาวิทยาลัยเนชั่น

¹ Nation University, Thailand

²⁻³มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

²⁻³ Northeastern University, Thailand

Corresponding author E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

วันที่รับบทความ : 17 พฤศจิกายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 26 พฤศจิกายน 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 23 ธันวาคม 2566

Received 17 November 2023; Revised 26 November 2023; Accepted 23 December 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขต

Citation:

* พิสิษฐ์ ยอดวันดี, บุญเพ็ง สิทธิวงษา และ ไชยพร สมานมิตร. (2566). การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(6), 36-49.

Phisit Yodwande, Boonpeng Sittivongsa and Chaiporn Samanmit. (2023). Management of Online Teaching Formats to Enhance Reading and Writing Skills During the Covid - 19 Situation in The Jungsakon Nakhon Area. Modern Academic Development and Promotion Journal. 1(6), 36-49.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.24>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

พื้นที่จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้ปกครองของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมพื้นฐานเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการจัดกลุ่มอ่านและด้านการจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ 2) ปัจจัยด้านการประเมินผลโดยกลุ่มเพื่อน (X4) ด้านการฝึกโดยอิสระ (X3) มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) จำเป็นต้องมีการวางแผนในการจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ร่วมกันในเรียนการสอน โดยที่มีสมาชิกมีความสามารถแตกต่างกันที่มีการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยให้แต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีการแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกัน และต้องมีการวางแผนในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มอ่านจัดกลุ่มอ่านอย่างชัดเจน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์, เสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียน, สถานการณ์ Covid – 19

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the management of online teaching and learning formats, 2) to study factors that influence the management of online teaching and learning formats, and 3) to study management guidelines Online teaching format to enhance reading and writing skills during the Covid-19 situation in the Jungsakon Nakhon area It is a combined research method consisting of quantitative research and qualitative research A sample group of people, parents of students from Grade 1 - Grade 6, numbering 400 people and the target group providing information in

interviews, numbering 10 people. The research tools are questionnaires and interviews. Data were analyzed by calculating frequency, percentage, mean, and standard deviation multiple regression analysis and descriptive data analysis.

The results of the research found that: 1) the management of the online teaching format was at a moderate level. They can be arranged in descending order as follows: Organizing basic activities is the first priority Followed by arranging reading groups and arranging teams to learn together. 2) Factors in peer evaluation (X4) and independent training (X3) influence the management of learning management formats. Online teaching is statistically significant at the 0.05 level and 3) there is a need for planning in organizing teams to learn together in teaching and learning. The members have different abilities and have clear goals by allowing each person in the group to participate in learning and exchanging opinions with each other. And there must be a clear plan for organizing the teaching and learning of reading groups.

Keywords: Management, Online Teaching Formats, Strengthening Reading and Writing Skills, Covid - 19 situations

บทนำ

ประเทศไทยกำลังเผชิญในปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 สถานศึกษาจึงมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการเรียนการสอนทุกระดับ การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในฐานะที่เป็นทั้งกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพที่มีความเหมาะสมและมีคุณสมบัติที่มีความสอดคล้องกับบริบทความต้องการในการสร้างกลไกของประเทศ การศึกษาจึงมีความหมายการเจริญงอกงามเพราะเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีศักยภาพทั้งความงอกงามในทุกมิติ คือ สติปัญญา อารมณ์และสังคม แต่การจัดการศึกษาที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพื่อว่าเด็กแต่ละวัยจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก บุคลิกภาพ ความสนใจ และความถนัด ดังนั้นในการจัดการเรียน

การสอนจะเห็นได้ว่าให้หน่วยงานในสถานศึกษาต้องมุ่งเน้นพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้คู่คุณธรรม มีทั้งจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต (ปราโมทย์ ชูเดช, 2550) อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทางออนไลน์ใช้เทคนิคทางเทคโนโลยีมาเป็นรูปแบบการสอนที่มีการฝึกกระบวนการทำงานกลุ่มและทักษะการทำงานร่วมกันทางสังคม สมาชิกกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ร่วมกันและทำกิจกรรมร่วมกันรับผิดชอบร่วมกัน การที่สมาชิกต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จและต้องพยายามหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อนสมาชิกส่งผลให้ผู้เรียนเกิดโอกาสในการเรียนแบบอิสระและมีปฏิสัมพันธ์และเปลี่ยนความคิดก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมกันอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่มเป็นการสร้างพลังและความสามัคคีในทางบวกและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น สื่อประสมเป็นนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพและสามารถช่วยให้ความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นั้นจึงเห็นได้ว่าการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในพื้นที่จังหวัดสกลนครในปีที่ผ่านมา ๆ มามีปัญหาและสะสมอย่างต่อเนื่องไม่ปฏิบัติตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ได้ตั้งเป้าไว้ และไม่ได้รับความร่วมมือในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 เท่าที่ควร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

จากปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร จึงทำให้การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนครนำไปแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของครูและนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนาให้มีการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนครที่ดีขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid-19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร เพื่อให้เกิดกระบวนการทางการบริหารจัดการศึกษาแก่นักเรียนในพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการบริหารจัดการ

ความหมายการบริหารจัดการ

พิทยา บวรวัฒนา (2556) การบริหารจัดการ หมายถึง เป็นเรื่องของการนำเอากฎหมายและนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้เกิดผลซึ่งเป็นหน้าที่ของข้าราชการที่จะทำงานด้วยความเต็มใจด้วยความเที่ยงธรรมและอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

รุจิร ภูสาระ และคณะ (2545) การบริหารจัดการ หมายถึง เป็นเรื่องของการทำกิจกรรมโดยผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. แนวคิดการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการเรียนการสอน ในทางศึกษาศาสตร์ มีผู้ให้นิยามความหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนไว้มากมาย ส่วนความหมายของคำว่า การเรียนการสอนแบ่งความหมาย ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552)

การเรียน หรือการเรียนรู้ หมายถึง การได้รับความรู้ พฤติกรรม ทักษะ คุณค่า หรือความพึงใจที่เป็นสิ่งแปลกใหม่หรือปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ การเรียนรู้อาจมีการยึดเป้าหมายและอาจมีการจูงใจ เป็นตัวช่วยการเรียนรู้ อาจก่อให้เกิดความตระหนักอย่างมีสำนึกหรือไม่สำนึกก็ได้

การสอน หมายถึง การถ่ายทอดเนื้อหาวิชาหรือเป็นวิธีการหลากหลายที่ครูนำมาใช้เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของเด็ก โดยมีลักษณะการสอน 3 ประการ ดังนี้

1. การสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
2. ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
3. การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

สรุป กระบวนการในการดำเนินงานของบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันแต่กิจกรรมนั้นจะเป็นไปในลักษณะที่แตกต่างกัน คือมีฝ่ายหนึ่ง ทำหน้าที่ตัดสินใจสั่งการ อีกฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในการได้รับความรู้ พฤติกรรม ทักษะ คุณค่าหรือความพึงพอใจที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ด้วยวิธีการถ่ายทอดหรือวิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสรุปให้เห็นถึงการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา แล้วเอาผลสรุปมาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ประชาชนผู้ปกครองของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 125,821 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้ปกครองของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้นี้มีความครบถ้วน ครอบคลุม และคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้ปกครองของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน (กลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขต

พื้นที่จังหวัดสกลนคร ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม เป็นจำนวน 10 คน ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร เป็นการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร และศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเกี่ยวกับการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร และตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการ

จัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา สำหรับเป็นแนวทางสำหรับสร้างเครื่องมือวิจัย

2. กำหนดขอบเขตของข้อคำถามจากตัวแปรที่จะศึกษาให้ครอบคลุมทั้งตัวแปรแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับเนื้อหาว่าสอดคล้องตรงตามข้อมูล

ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์

การสร้างแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อใช้สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก เสริมการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อต้องการให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ใช้สำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูลคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในเรื่องแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและขอคำแนะนำจากที่ปรึกษาเพื่อความสะดวกในประเด็นและเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ยิ่งขึ้น

3. ผู้วิจัยและคณะได้ร่วมการพัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้นและใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริงที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป

4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษา และนำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัยซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือจากประชาชนผู้ปกครองของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ผู้ช่วยวิจัย

2. การขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล นำเสนอผู้นำชุมชนและผู้อำนวยการโรงเรียนในแต่ละแห่งในเขตจังหวัดสกลนคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้

4. แจกจ่ายและเก็บแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง

5. รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย ในลักษณะการวิจัยเอกสาร ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เป็นแนวคิดทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อขออนุญาตกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์การของการสัมภาษณ์แล้วดำเนินการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่มพูดคุยอย่างเป็นกันเองตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะของตนเองอย่างเต็มที่

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดนคร โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล

2. การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดนคร นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดนคร ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดนคร

2. วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มาเป็นกรอบแนวคิดในแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

3. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสรุปความและการตีความ และนำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร

ผลการวิจัย

การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมพื้นฐานเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการจัดกลุ่มอ่านและด้านการจัดทีมร่วมกันเรียนรู้

ปัจจัยด้านการประเมินผลโดยกลุ่มเพื่อน (X_4) ด้านการฝึกโดยอิสระ (X_3) มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำเป็นต้องมีการวางแผนในการจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ร่วมกันในเรียนการสอน โดยที่สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกันที่มีการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยให้แต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีการแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกัน และต้องมีการวางแผนในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มอ่านจัดกลุ่มอ่านอย่างชัดเจน

อภิปรายผล

การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมพื้นฐานเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการจัดกลุ่มอ่านและด้านการจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญโญ วงษ์ทอง (2564) การจัดการเรียนรู้ออนไลน์บนฐานวิถีชีวิตใหม่สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นสำรวจและวิเคราะห์ ขั้นเตรียมการและวางแผน ขั้นดำเนินการและกำกับติดตาม ขั้นประเมินและสะท้อนผล 2) ด้านประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้

ปัจจัยด้านการประเมินผลโดยกลุ่มเพื่อน (X4) ด้านการฝึกโดยอิสระ (X3) มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รินทร์ณฐา บวรวัชรเศรษฐ์ และวรางคณา โสมะนันท์ (2564 : 121-135) การศึกษาการจัดการเรียนการสอนช่วงสถานการณ์ COVID-19 สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีวิธีจัดการเรียนการสอนช่วงสถานการณ์ COVID-19 สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ ก่อนสอนมีการเตรียมตัวเรื่องการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก ระหว่างสอนครูใช้เทคนิคการควบคุมชั้นเรียนด้วยการสร้างข้อตกลงร่วมกันและใช้แอปพลิเคชันในการช่วยจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับมากและหลังการสอนครูให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการใช้ใบงานและการทดสอบแบบออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง

จำเป็นต้องมีการวางแผนในการจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนการสอน โดยที่สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกันที่มีการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยให้แต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีการแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกัน และต้องมีการวางแผนในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มอ่านจัดกลุ่มอ่านอย่างชัดเจน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ณนา นาชัยฤทธิ์ (2562) การพัฒนาการเรียนการสอนบนบทเรียนออนไลน์ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษาครู ผลการวิจัยมีดังนี้ 1. คะแนนการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษาที่เรียนบนบทเรียนออนไลน์ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ กรณีศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า การคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนบนบทเรียนออนไลน์ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา ภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 นำมาซึ่งการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในช่วงที่มีผลกระทบเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตัวบุคคลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้น ข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) การบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียน โดยให้ครอบครัวหรือให้หน่วยงานของรัฐที่ใกล้ชิดกับนักเรียนเข้ามามีบทบาท ซึ่งพร้อมที่จะช่วยเหลือในช่วงสถานการณ์ Covid-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ผู้บริหารหรือบุคลากรควรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียน ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์และนำแผนมาปรับใช้ในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 อย่างชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียน มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ที่มีความชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม

2) ควรให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ในองค์กรได้ร่วมในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ที่มีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1) ควรศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 กำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนเชิงเนื้อหาและเชิงวิเคราะห์ โดยใช้พื้นที่วิจัยที่มีขนาดกว้างและครอบคลุมทั้งปัญหาและอุปสรรค เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ในส่วนของการวิจัยครั้งต่อไป หลังจากที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านการเขียนในช่วงสถานการณ์ Covid - 19 ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านขนาดพื้นที่ทำการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการแก้ไขได้อย่างลึกซึ้งอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2556). *รัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (ค.ศ.1887-ค.ศ. 1970)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดร.ณนา นาชัยฤทธิ. (2562). การพัฒนาการเรียนการสอนบนบทเรียนออนไลน์ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษาครู. ใน *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปราโมทย์ ชูเดช. (2550). อ่านสำคัญอย่างไร มีวิธีใดสร้างความสนใจในการอ่าน. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*, 2(3), 123-133.
- ภิญโญ วงษ์ทอง. (2564). การจัดการเรียนรู้ออนไลน์บนฐานวิถีชีวิตใหม่สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. *วารสารรัชภาควัย*, 15(43), 101-117.
- รินทร์ณฐา บวรวัชรเศรษฐ์ และวรางคณา โสมะนันท์. (2564). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนช่วงสถานการณ์ COVID-19 สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ*, 10(2), 121-135.
- รุจิรี ภูสาระ และจันทราณี สงวนนาม. (2545). *การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บั๊คพอยท์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.

การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี*

DEVELOPMENT OF ETHICS TO STRENGTHEN TRANSPARENCY
INDICATORS IN LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS OF
PRACHANTAKHAM DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE

พระเรวัฒน์ จันทสโร (โคกเดี่ยว)

Phraraywat Jantasaro (Kokdiew)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: raywat.k31@gmail.com

วันที่รับบทความ : 10 ตุลาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 9 ธันวาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 23 ธันวาคม 2566

Received 10 October 2023; Revised 9 December 2023; Accepted 23 December 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1.เพื่อศึกษาสภาพปัญหาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักจริยศาสตร์ไปใช้ในการพัฒนาตัวชี้วัดความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนทั่วไป อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยใช้สูตรของทาร์ ยามาเน่ จำนวน 396 คน การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

* พระเรวัฒน์ จันทสโร (โคกเดี่ยว). (2566). การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(6), 50-74.

Phraraywat Jantasaro (Kokdiew). (2023). Development of Ethics to Strengthen Transparency Indicators in Local Administrative Organizations of Prachantakham District, Prachinburi Province. Modern Academic

Development and Promotion Journal, 1(6), 50-74.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.25>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

จำนวน 5 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน T-test และ F-test ค่าสถิติ ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1.กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน ด้านความโปร่งใส ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านความพร้อมรับผิดและด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร ตามลำดับ 2.ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยรวม ไม่แตกต่างกัน 3. ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นและศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการนำหลักจริยศาสตร์ไปใช้ในการพัฒนาตัวชี้วัดความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอ ประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ความคิดเห็นสอดคล้องกันส่วนมาก คือ ด้านวัฒนธรรมในการทำงานเรื่องหน่วยงานมีประเมินความดีความชอบของบุคลากรตามระดับคุณภาพของผลงาน, รองลงมาได้แก่ ด้านความโปร่งใส เรื่อง มีการให้และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการในองค์กร วิธีการและมาตรฐานการให้บริการกับผู้รับบริการ, รองลงมาคือ ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน เรื่อง หน่วยงานหรือกลุ่มงานตรวจสอบภายใน/ ควบคุมภายใน ในหน่วยงานของท่านมีการทำงานอย่างเป็นอิสระสามารถป้องกันการทุจริต, รองลงมาคือ ด้านความพร้อมรับผิด เรื่อง มีการดำเนินการหรือการให้บริการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยงานและด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร เรื่องความเชื่อมั่นของบุคลากรในหน่วยงานต่อการดำเนินงานและบรรยากาศในการทำงาน

คำสำคัญ: การพัฒนา, จริยศาสตร์, ความโปร่งใส, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research article The objectives are: 1. To study the state of ethical problems to strengthen transparency indicators in local government organizations. 2. To compare the development of ethics to strengthen transparency indicators in local government organizations. 3. To suggest guidelines for applying the principles. Use ethics in developing transparency indicators for local government organizations. It is integrative research. Questionnaire and interview tools The sample group used in quantitative research is the general public. Prachantakham District Prachinburi Province Using Taro Yamane's formula, there were 396 people. Qualitative research by in-depth interviews with 5 people. Statistics used in the analysis include frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. and test hypotheses T-test and F-test, ANOVA statistics.

The research results found that 1.The sample group who responded to the questionnaire had opinions on the development of ethics to measure transparency in local government organizations. Prachantakham District Prachinburi Province Overall, it was at a high level. When considering each side in order of average from the most to the least as follows: Work culture. Transparency Corruption in operation, followed by accountability and moral culture in the organization, respectively. 2.Comparison results of the sample group responding to the questionnaire with sex, age, education level. Occupation and income are different. There are opinions on the development of ethical indicators of transparency in local government organizations. Prachantakham District Prachin Buri Province as a whole was different at statistical significance at 0.05 level. and different educational levels There are development comments. Ethics measures transparency in local government organizations of Prachantakham District Prachinburi Province Overall, there's no difference. 2. Comparative results of medical personnel at Phyathai 3 Hospital,

Bangkok with gender, education level different Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, including 3 aspects, were significantly different at 0.05 level. education level and monthly income were different. There were no differences in overall opinions on political participation in all 3 aspects. 3. Results from opinion interviews and studies of suggestions and guidelines for applying ethical principles to develop transparency indicators of local administrative organizations of Prachantakham District. Prachinburi Province Most of the opinions are consistent with the work culture. Subject: The department has assessed the merits of personnel according to the quality of the work, followed by Transparency: Subject: Providing and disclosing management information in the organization methods and standards of providing service to service recipients, followed by corruption in operations Subject: The department or group of internal audit/internal control in your department operates independently. able to prevent corruption, followed by the readiness for accountability regarding the operation or provision of legal services by government officials of the agency and the moral culture in the organization. On the confidence of personnel.

Keywords: Developing, Ethics, Transparency, Local Government

บทนำ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 ได้มีแนวนโยบายการสนับสนุนเรื่องของความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้ตั้งแต่สมัยรัฐบาล พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นต้นมา รัฐบาลได้มีแนวนโยบายพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และประหยัด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาเพื่อเสนอแนะหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานความโปร่งใส และเกณฑ์การประเมินความโปร่งใสเพื่อที่นำไปสู่การสร้างมาตรฐานความโปร่งใส และการบริการข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมแก่ประชาชนมีความโปร่งใสเป็นธรรมและตรวจสอบได้ รวมทั้งบริบทของสังคม วัฒนธรรม รวมไปถึง

ถึงค่านิยมและวิถีชีวิตของแต่ละสังคม ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย “ความโปร่งใส” แตกต่างกันไป อาทิองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย (June,2001)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตาม แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน บัญญัติให้พัฒนาระบบงานภาครัฐเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการและจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพโปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งการสร้าง ความโปร่งใสให้เกิดขึ้นในการปฏิบัติราชการ มิใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งจะมีการกล่าวถึง แต่เป็นประเด็นสำคัญที่ปรากฏอยู่ใน วาระแห่งชาติว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี มาตั้งแต่ปี 2542 ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ การสร้างความโปร่งใสเป็นเรื่องที่ ประเทศต่าง ๆ ในโลกได้ตระหนักและให้ความสำคัญ ดังที่มีการจัดลำดับความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ของประเทศต่าง ๆ

ภาคราชการจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยทำให้กลุ่มนักธุรกิจและนักวิเคราะห์รับรู้ ว่า ภาคราชการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ซึ่งจะส่งผลต่อประเทศไทยให้ได้คะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ คอรัปชั่น (CPI) ในลำดับที่สูงขึ้น ภาคราชการจะมีส่วนช่วยได้ด้วยการให้ข้าราชการในแต่ละสำนัก/ กอง/กรม และกระทรวงร่วมมือกันปฏิบัติราชการอย่างโปร่งใส ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และนโยบายรัฐบาล ที่มุ่งเน้นให้ส่วนราชการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสพร้อมตรวจสอบได้ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องมีการวิจัยเพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองเป็นเครื่องมือมาวัดความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี เทศบาล อำเภอประจันตคาม ตั้งอยู่เลขที่ 383 หมู่ 1 ถนนประจันตคาม-ศรีมหาโพธิ ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ระยะห่างจากอำเภอ ประมาณ 3,600 เมตร ลักษณะภูมิ ประเทศ มีพื้นที่บางส่วนเป็นที่ราบลุ่ม ฤดูน้ำท่วม ฤดูหนาวแล้งขาดน้ำ ส่วนใหญ่พื้นที่ทำนามีอาณาเขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อ ทต.โพธิ์งาม และ อบต.

หนองแก้ว อ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี ทิศใต้ ติดต่อ อบต.เกาะลอย อ.ประจันตคาม และ อบต.ศรีมหาโพธิ อ.ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี ทิศตะวันออก ติดต่อ อบต.หนองแสง อบต.คำโตนต อ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี ทิศตะวันตก ติดต่อ อบต.ดงพระราม อ.เมือง และทต.โคกมะกอก อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลประจันตคาม มีพื้นที่บางส่วนเป็นที่ราบลุ่ม ฤดูฝนน้ำท่วม ฤดูหนาวแล้ง ขาดน้ำ ส่วนใหญ่พื้นที่ทำนา องค์การบริหารส่วนตำบลประจันตคาม มีพื้นที่ 44.16 ตารางกิโลเมตร หรือ 16,447 ไร่ ดังนั้นผู้วิจัยคำนึงถึงความสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมเพื่อราชการให้ใสสะอาด เห็นควรให้มีการสร้างมาตรฐานความโปร่งใสขึ้นในส่วนราชการโดยเริ่มต้นจากองค์กรปกครองท้องถิ่นของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อช่วยกันสร้างราชการไทยให้มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นว่า ผลการวิจัยจะสามารถ นำไปปรับใช้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นในที่อื่น ๆ ได้ทั่วประเทศไทยหรือประเทศสากลโดยปกครองโดยหลักจริยศาสตร์ มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมไปถึงมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตนต่อไป (พระครูวุฒิธรรมบัณฑิต, 2560)

จากความเป็นที่มาของปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการเมืองการปกครองท้องถิ่นไทยถือเป็นการคอร์รัปชันประเภทหนึ่ง เนื่องจากการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดกฎหมายและจริยธรรม ซึ่งในสถานการณ์ที่มีผลประโยชน์ส่วนบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องส่งผลให้มีการใช้อำนาจไปแทรกแซงการใช้ดุลพินิจในกระบวนการตัดสินใจ และทำให้ละทิ้งคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ขาดความเป็นอิสระ ความเป็นกลางและความเป็นธรรม ส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ทำให้ผลประโยชน์หลักขององค์กร หน่วยงาน สถาบัน และสังคม โดยเฉพาะผลประโยชน์ของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นต้องเสียหาย ซึ่งผลประโยชน์ที่สูญเสียไปนี้ อาจเป็นผลประโยชน์ทางการเงิน คุณภาพในการบริการ ความเป็นธรรมในสังคม ตลอดจนคุณค่าอื่น ๆ ที่ดีงาม รวมถึงโอกาสในอนาคตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นส่วนรวมอีกด้วย การแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้แก่ การใช้มาตรการทางกฎหมาย โดยการกำหนดหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญ และมาตรการไว้ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ และกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการตรวจสอบของพลเมืองและองค์กรภาคประชาสังคม ส่วนแนวทางระยะยาวควรให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาทางการเมืองและกระบวนการอบรมกล่อมเกลากฎหมายทางการเมืองแก่บรรดาผู้บริหาร

ท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนอีกด้วย (ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์, 2560)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาจรรยาบรรณเพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาจรรยาบรรณเพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักจรรยาบรรณ ไปใช้ในการพัฒนาตัวชี้วัดความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่อการนำหลักจรรยาบรรณไปใช้ในการปกครองบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่อการนำหลักจรรยาบรรณไปใช้ในการปกครองบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่อการนำหลักจรรยาบรรณไปใช้ในการปกครองบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่อการนำหลักจรรยาบรรณไปใช้ในการปกครองบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่อการนำหลักจรรยาบรรณไปใช้ในการปกครองบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีของจริยศาสตร์และการพัฒนา Des Gasper (2004) ได้กล่าวถึงได้เสนอานิยามของจริยศาสตร์การพัฒนา ขึ้นมา 3 นิยาม คือ 1) ชุดของความเชื่อ/ความคิดทางจริยธรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา 2) การสร้างชุดของทฤษฎีที่เกี่ยวกับความเชื่อ/ความคิดทาง จริยธรรม ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา 3) การศึกษาชุดของความเชื่อ/ความคิดทางจริยธรรม ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและประเด็นต่างๆ ที่ชุดของความคิดเหล่านั้นเข้าไปเกี่ยวข้อง บทความนี้ใช้นิยามตามความหมายที่ 3 ของกาสเปอร์ เนื่องจากตรงกับวัตถุประสงค์ ของบทความที่ต้องการ ศึกษาและสำรวจชุดของความคิด/ความเชื่อและประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาจริยศาสตร์ในเชิงพรรณนาเป็นสำคัญ

แนวคิดเกี่ยวกับความโปร่งใส “ความโปร่งใส” นั้นไม่มีนิยามที่ตายตัว การให้นิยามของ “ความโปร่งใส” ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของหน่วยงานที่นำไปใช้รวมทั้งบริษัทของสังคม วัฒนธรรม รวมไปถึงค่านิยมและวิถีชีวิตของแต่ละสังคม ทั้งนี้ผู้แปลความหมาย “ความโปร่งใส” แตกต่างกันไป อาทิ Brewer’s Political Science Dictionary (OECD, 2002) ให้ความหมายว่า “การเปิดเผยต่อสายตาของประชาชน”

ดังนั้น ความโปร่งใสจึงมีความสำคัญต่อการเมือง การบริหาร เศรษฐกิจ ประชาสังคม และการพัฒนาประเทศให้เป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี มีวิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และ ลูกจ้าง ประชาชนทั่วไป ในเขตอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 39,492 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 396 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ 1. นายสุวิทย์ โชติรัตน์ นายกเทศมนตรีตำบลประจันตคาม 2. นายสุพจน์ โชติรัตน์ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลประจันตคาม 3. นางประภาภรณ์ รักษาพล ปลัดเทศบาลตำบลประจันตคาม 4. นายสมนึก โชติรัตน์ เลขานุการนายกเทศ 5. นางวาสนา นรกิจ หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาลตำบลประจันตคามนครีตำบลประจันตคาม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลในระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ.2566 โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบตามจำนวนที่กำหนดแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ลงรหัสตามตัวแปรที่กำหนด จากนั้นประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา แจกแจงความถี่เป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด เพื่อแสดงลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและการมีส่วนร่วมของการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยใช้สถิติเชิงวิเคราะห์วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม นอกจากนั้นใช้ Chi-Square test โดยกำหนดการมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ผู้ศึกษาได้นำมาสรุปผลดังนี้

ตอนที่ 1 ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนทั่วไปและบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และมีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี การวิเคราะห์ความคิดเห็นของการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านความโปร่งใส จำนวน 6 ข้อ 2) ด้านความพร้อมรับผิด จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน จำนวน 6 ข้อ 4) ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร จำนวน 6 ข้อ 5) ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน จำนวน 6 ข้อ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปและบุคลากรกลุ่มตัวอย่างการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความ โปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอ ประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความโปร่งใส	3.71	0.51	มาก
2. ด้านความพร้อมรับผิด	3.62	0.54	มาก
3. ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน	3.69	0.46	มาก
4. ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร	3.58	0.57	มาก
5. ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน	3.72	0.49	มาก
รวม	3.67	0.51	มาก

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี การทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ในเรื่อง เพศ และ F-test (One way Anova) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

สมมติฐาน	สถิติทดสอบ	โดยรวม	ด้านความโปร่งใส	ด้านความรับผิดชอบ	ด้านทุจริตในการปฏิบัติงาน	ด้านวัฒนธรรมองค์กร	ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน
1.เพศ	t-test	0.04*	0.01*	0.06	0.04*	0.26	0.01*
2.อายุ	F-test	0.07	0.06	0.09	0.08	0.06	0.18
3.ระดับการศึกษา	F-test	0.93	0.80	0.36	0.84	0.98	0.92
4.อาชีพ	F-test	0.02*	0.00*	0.06	0.12	0.37	0.04*
5.รายได้	F-test	0.02*	0.01*	0.02*	0.04*	0.16	0.04*

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเสนอประเด็นการอภิปรายผลที่สำคัญตามข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ดังนี้ การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอบางบาล จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาเชื่อมโยงกับแนวคิดนำมาอภิปรายผลในครั้งนี้มีหลายประเด็นด้วยกัน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

ผลการวิจัย การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอบางบาล จังหวัดปทุมธานี โดยรวม ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นการพัฒนาจริยศาสตร์ตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอบางบาล จังหวัดปทุมธานี โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอบางบาล จังหวัดปทุมธานี สามารถนำจริยศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดการสร้างความปลอดภัยในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอบางบาล จังหวัดปทุมธานี ด้านความโปร่งใส มีการ

ประกาศ เผยแพร่ แผนการจัดหาพัสดุหรือการจัดซื้อจัดจ้างประจำปี มีความยุติธรรมและตรงไปตรงมาในการให้บริการตาม หน้าที่ความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงาน มีการเปิดเผยข้อมูลผลการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมดให้สาธารณชน ทราบบนเว็บไซต์หรือสื่ออื่น ๆ มีการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการรับเรื่องร้องเรียนโดยเฉพาะ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารงานเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา ตาอินทร์ ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า 7 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างมาก กับการบริหารองค์กรคือปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัยด้านระบบและวิธีการ บริหารงาน ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยด้านทักษะการบริหารและปัจจัยด้านค่านิยมร่วมหรือ วัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จขององค์กร ปัจจัยทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จที่องค์กร

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านวัฒนธรรมในการทำงาน ด้านความโปร่งใส ด้านการทุจริต ในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านความพร้อมรับผิด และ ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่าโดยรวม อยู่ใน ระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายด้านแต่ละข้อ สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความโปร่งใส ด้านความพร้อมรับผิด ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กรและด้านวัฒนธรรมในการทำงาน อยู่ในระดับมาก จำแนก ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายด้านแต่ละข้อ สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1.ด้านความโปร่งใส โดยรวม ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรีมีการประกาศ เผยแพร่แผนการจัดหาพัสดุหรือการจัดซื้อจัดจ้างประจำปีมีความยุติธรรมและตรงไปตรงมาในการ

ให้บริการตามหน้าที่ความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงาน มีการเปิดเผยข้อมูลผลการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมดให้สาธารณชนทราบบนเว็บไซต์ หรือสื่ออื่น ๆ มีการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการรับเรื่องร้องเรียนโดยเฉพาะ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างองค์กร และระบบการบริหารงานเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม การวิจัยนี้เป็นการศึกษากลุ่มประชากรที่พักอาศัยอยู่ใกล้เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและสภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมเพื่อศึกษาปัจจัยสนับสนุนและปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วม ตลอดจนเพื่อวิเคราะห์และหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้เข้าไปมีส่วนร่วม ตลอดจนเพื่อวิเคราะห์และหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในงาน พัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมและสภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม คือ การมีความรู้ความเข้าใจและการให้ความสำคัญเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนความคิด สร้างสรรค์ ความมีคุณธรรมและบทบาทของผู้นำ ชุมชนหรือ องค์การบริหารส่วน ตำบลขามเรียง ทั้งนี้ปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลขามเรียง ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านข้อมูลข่าวสารที่ไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึงอ่านความพร้อมของประชาชนผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ส่วนระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ขณะที่ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสาร

เกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นส่วนอายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ “มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อควมมีมาตรฐาน มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในการให้บริการตามภารกิจของหน่วยงาน” อภิปรายได้ว่า หน่วยงานต้องจัดทำเว็บไซต์องค์กร โดยต้องนำข้อมูลต่าง ๆ ลงให้ครบถ้วน เช่น ข้อมูลพื้นฐานขององค์กร แผนดำเนินงาน งบประมาณ บุคลากร โครงการและกิจกรรมจะต้องมีการตรวจสอบและต่ออายุเว็บไซต์ให้ทันกำหนดเวลา พร้อมทั้งจะเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบตลอดเวลาจัดทำช่องทาง E-SERVICE ให้แก่ ผู้รับบริการ สามารถขอรับบริการตามอำนาจหน้าที่หรือภารกิจของหน่วยงานผ่านช่องทางเว็บไซต์ได้ หน่วยงานต้องมีการเผยแพร่ข้อมูลผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยให้ครอบคลุมกับผู้รับบริการในแต่ละ กลุ่ม เช่น Website , Instagram , Facebook เป็นต้น ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2.ด้านความพร้อมรับผิด มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายได้ว่า เมื่อพิจารณาโดย เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการดำเนินการหรือ การให้บริการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยงาน ตามลำดับรองลงมาคือ การปฏิบัติ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐของ หน่วยงานยึดหลักความรับผิดชอบและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีการอบรมรวมทั้งให้คำแนะนำแก่พนักงาน เกี่ยวกับข้อบังคับและกฎระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านความพร้อมรับผิดควรมีการดำเนินการหรือการให้บริการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยงาน ด้านความพร้อมรับผิดโดยมีการดำเนินการหรือการให้บริการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยงาน มีการอบรมรวมทั้งให้คำแนะนำแก่พนักงานเกี่ยวกับข้อบังคับและกฎระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ รัฐของหน่วยงานยึดหลักความรับผิดชอบ ความพร้อมรับผิดเป็นดัชนีที่ประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่แสดงถึงการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเต็มที่ กระตือรือร้น มีความพร้อมที่จะให้บริการหรือส่งมอบงานต่อสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในพันธกิจและยึดหลักการกระจาย

ผลประโยชน์ที่ถูกต้อง ขอบธรรม และเสมอภาค ให้ทุกภาคส่วนได้รับการแก้ไขปัญหและได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง รวมถึงความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบในผลการปฏิบัติงานของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารของหน่วยงาน ซึ่งเป็นผู้กำหนดทิศทางของหน่วยงานในระดับนโยบายนั้น จะต้องมีความเจตจำนงที่แน่วแน่ในการบริหารหน่วยงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่สาธารณชนว่าการขับเคลื่อนหน่วยงานจะต้องเป็นไปอย่างมีคุณธรรมและธรรมาภิบาล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติยศ เอี่ยมคงเอก ได้วิจัย เรื่อง การบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริการสถานศึกษาในทรศนะบุคลากรโรงเรียน โพธิ์นิมิต วิทยาคมจังหวัดนนทบุรีผลการวิจัย พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการอบรมรวมทั้งให้คำแนะนำแก่พนักงาน เกี่ยวกับข้อบังคับและกฎระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อภิปรายได้ว่า การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จะต้องมีการเข้าร่วมรับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตามสำนักคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารราชการ ให้ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม ควบคู่กับการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี

3.ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่าหน่วยงานหรือกลุ่มงานตรวจสอบภายใน/ ควบคุมภายใน ในหน่วยงานของท่านมีการทำงานอย่างเป็นอิสระ สามารถป้องกันการทุจริต รองลงมาคือ ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามี ส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการเพื่อต่อต้านการทุจริตหรือเข้าร่วมตรวจสอบการดำเนินงานและข้อที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด บุคลากรในหน่วยงานของท่านรับรู้ถึงแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ จันทรรณิก (2558) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อวิเคราะห์สาเหตุ และพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐ เพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีใน

สังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐมาจากกฎหมายหรือระเบียบ การปฏิบัติงานมีช่องว่าง ขาดผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดีการใช้อำนาจของนักการเมือง ระเบียบปฏิบัติ ของหน่วยงานราชการมีหลายขั้นตอน กระบวนการคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ระบบ เน้นด้านความรู้ไม่มุ่งเน้นด้านคุณธรรมจริยธรรม มีระบบอุปถัมภ์ในหน่วยงานราชการ ข้าราชการขาดคุณธรรมจริยธรรม มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการครองชีพ และประชาชนมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการคอร์รัปชันเพื่อลดขั้นตอนการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ จากข้อค้นพบดังกล่าว รูปแบบการป้องกันการ ทุจริตคอร์รัปชันเพื่อการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดีในสังคมไทยควรมีหลักการคือ สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาต้องมี บทบาท สำคัญในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม อบรมสั่ง สอนเด็กและเยาวชนให้ มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ผู้บริหารประเทศและผู้บริหารองค์กรต้องประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีนอกจากนี้คนใน สังคม ต้องเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อโดยให้การเคารพยกย่องคนดีมีคุณธรรม รวมทั้งสื่อมวลชน ต้องยกย่องชมเชยผู้ที่ประพฤติดีกำหนดเกณฑ์มาตรฐานระดับสูงในการคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ ระบบและ องค์กรต้องสร้างและปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมให้กับบุคลากรจัดอบรมสัมมนา มี กลไกการติดตาม และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร การ บริหารงานต้องมีคุณลักษณะของการบริหารที่ดีและมีการบริหารงานการดูแลภายในองค์กร ด้วยหลักการบริหารที่ดีเพื่อให้งานนั้น เป็นไปอย่างเรียบร้อยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมและมีความโปร่งใสในการบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายที่ได้วางนโยบายเอาไว้ การจึงบริหารเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์ นำเอาทรัพยากร มาบริหารและจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับ ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพและมีการปกครอง ที่ดี โดยมีการวางแผนการตัดสินใจที่ดี การพัฒนา บุคลากร การให้ผลตอบแทน จึงจะทำให้เป็น ผู้บริหาร ที่มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน อภิปรายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ “หน่วยงานหรือกลุ่มงานตรวจสอบภายใน/ควบคุม ภายใน ในหน่วยงานของท่านมีการทำงานอย่างเป็นอิสระ” ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน

สามารถป้องกันการทุจริต ทั้งนี้หน่วยงานมีกระบวนการที่เหมาะสมในการลงโทษผู้กระทำการทุจริต การพิจารณาและการกำหนดบทลงโทษ รวมถึงการลงโทษ การตอบสนองต่อข้อร้องเรียน โดยตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ให้ถูกต้องเร่งดำเนินการกับผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบโดยเร็ว หน่วยงานมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) แก่บุคลากรภายในหน่วยงานและยัง**สอดคล้อง**กับงานวิจัยของ ยุติธรรม ชิงค์ (2558) ได้วิจัยเรื่อง “การประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลกุดชุมพuw อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดชุมพuw ด้านการบริหารงานคลังมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารองค์กร ด้านการบริหารบุคลากรและด้านการตรวจสอบ การดำเนินกิจกรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิภาพการบริหารงานโดยรวมอยู่ใน ระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีประสิทธิภาพการบริหารงานด้านบริหารงานคลังอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการบริหารองค์กรด้านการบริหารบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “บุคลากรในหน่วยงานของท่านรับรู้ถึงแผนปฏิบัติการด้าน การป้องกันและปราบปรามการทุจริต” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน การป้องกันและปราบปรามการทุจริต การปลอดจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เป็นพฤติกรรมที่เข้าข่ายการทุจริตต่อ หน้าที่หรือผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่เป็นพฤติกรรมที่เข้าข่ายการทุจริตในเชิงนโยบาย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะสะท้อนจากการรับรู้และประสบการณ์ตรงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้ามามี ส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในการกิจใดภารกิจหนึ่งของหน่วยงาน

4.ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายได้ว่า การปฏิบัติงานยึดคุณธรรม จริยธรรมและเป็นไปตามประมวลจริยธรรมสำหรับหน่วยงานภาครัฐในการดำเนินงาน/ให้บริการและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีกระบวนการฝึกอบรมอย่าง

ต่อเนื่องแก่บุคลากร เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้เกิดความโปร่งใสและปลอดภัยจากการทุจริต ตามลำดับ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ “ความเชื่อมั่นของบุคลากรในหน่วยงานต่อการดำเนินงานและบรรยากาศในการทำงาน” ความเชื่อมั่นของบุคลากรในหน่วยงานต่อการดำเนินงานและบรรยากาศในการทำงาน การปฏิบัติงานยึดคุณธรรม จริยธรรมและเป็นไปตามประมวลจริยธรรม สำหรับหน่วยงานภาครัฐในการดำเนินงาน/ให้บริการ มีกระบวนการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องแก่บุคลากรเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้เกิดความโปร่งใสและปลอดภัยจากการทุจริต ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กร มีความเหมาะสมของการลงโทษต่อการกระทำทุจริตคอร์รัปชัน และการให้รางวัลเชิดชูเกียรติให้การกระทำที่ มีความซื่อสัตย์สุจริตประสิทธิภาพของระบบการแจ้งเบาะแสการทุจริตและระบบการคุ้มครองผู้ให้ เบาะแสการทุจริตและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับ วรยุทธ สถาปนาศุภกุล (2560,อ้างในอรวรรณ แก้วมัตย์,2562) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึง ประสงค์ตามทัศนะของประชาชน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาปรากฏว่า ด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ข้อที่ 1 ผู้นำต้องเป็นคนที่ซื่อสัตย์มีคุณธรรมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อที่ 7 ผู้นำต้องมีความโปร่งใสและมีความเสมอภาคต่อทุกคนมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 3 ผู้นำต้องเป็นคนไม่เบียดเบียน ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “กระบวนการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องแก่บุคลากรเพื่อให้เกิด ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้เกิดความโปร่งใสและปลอดภัยจากการทุจริต” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ใน ระดับมาก อภิปรายได้ว่า กระบวนการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องแก่บุคลากรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้เกิดความโปร่งใสและปลอดภัยจากการทุจริต ผู้บริหารของหน่วยงานได้แสดงเจตจำนงสุจริตที่แน่วแน่จะมุ่งมั่นในการบริหารหน่วยงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและสนับสนุนงบประมาณหรือการดำเนินการเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้นในหน่วยงานตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ระยะที่ 3 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตกำหนดให้ผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารประกอบกับ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2559 เห็นชอบให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานเข้าร่วมรับการ ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตามที่สำนักคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอและสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชโลบล อังสโรวัย** และคณะได้ศึกษาคุณธรรมจริยธรรมหัวใจสำคัญของเจ้าหน้าที่รัฐว่าประเทศไทยกำลังมีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันจนกลายเป็นวิกฤตในสังคมจึงจำเป็นต้องสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะภาครัฐ ผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของรัฐและให้บริการแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐควรมีเครื่องมือในการสร้างจิตสำนึกที่จะนำไปสู่คุณธรรม จริยธรรม โดยมีหัวใจสำคัญ 4 ประการคือ 1.มีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในเด็ก 2.มีมาตรการที่ช่วยสร้างคุณธรรมจริยธรรม 3.นำหลักธรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ 4.นำแนวคิดแนวนโยบายและกฎหมายในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยรัฐธรรมนูญได้บัญญัติเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม ไว้ในฐานะที่เป็นเรื่องสำคัญพร้อมทั้งได้มีบทกำหนดโทษว่าหากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย หากเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนนำหลักคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นหัวใจสำคัญมาประพฤติปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและจริงจังแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง

5.ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายได้ว่า ด้านวัฒนธรรมในการทำงานหน่วยงานมีประเมินความดีความชอบของบุคลากรตามระดับคุณภาพของผลงาน รองลงมาได้แก่ องค์กรมีคณะกรรมการตรวจสอบที่กำกับดูแลการควบคุมภายในการจัดทำรายงานทางการเงินและกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรการต่อต้านคอร์รัปชัน รองลงมาคือ มีระบบและขั้นตอนในการเก็บรักษาเอกสารและบันทึกต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการตรวจสอบความถูกต้องของรายการการเงินและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีระบบการควบคุมภายในด้านงบประมาณที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในองค์กรตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของ ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน อภิปรายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ “หน่วยงานมีประเมินความดีความชอบของ บุคลากร ตาม ระดับคุณภาพของผลงาน” ด้านวัฒนธรรมในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ องค์กรมี คณะกรรมการตรวจสอบที่กำกับดูแลการควบคุมภายในการจัดทำรายงานทางการเงินและ กระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรการต่อต้านคอร์รัปชัน รองลงมาคือ มีระบบและขั้นตอนในการ เก็บรักษาเอกสาร และบันทึกต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการตรวจสอบเพื่อยืนยันความถูกต้องและ เหมาะสมของรายการการเงินและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีระบบการควบคุมภายในด้าน งบประมาณที่มี ประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในองค์กร และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของนริสา จิตรสำนึก ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ : ความ คาดหวังกับการพัฒนาการ บริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคล และการปฏิบัติงานในภาพรวมจำเป็นอย่างยิ่งที่ ผู้บริหารต้องพิจารณาคุณลักษณะส่วนบุคคลเฉพาะ ถึงแม้ว่าในภาพรวมความคาดหวังอยู่ใน ระดับมากก็ตาม ค่าตอบแทนและสวัสดิการต้องไม่น้อยกว่าเดิมรวมทั้งการให้มีการสำเร็จในการ ทำงาน มีระบบบริหารที่มีสายบังคับบัญชาสั้นลง มีระบบการประเมินที่เป็นธรรมจะทำให้บุคคล มีแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานมากขึ้น ส่วนด้านการปรับตัวนั้นบุคลากรพร้อมทั้ง กระตือรือร้นมากขึ้น ทำงานเร็วขึ้น แม้จะมีบทบาทการทำงานมากขึ้นก็ตามนอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยมหาสารคามมีความคาดหวังในบุคลากรมีเงินเดือนค่าตอบแทนและ สวัสดิการที่มากยิ่งขึ้น ซึ่งการพิจารณาค่าตอบแทนผู้บังคับบัญชามีบทบาทอย่างมากในการ พิจารณาตัดสินอย่างยุติธรรมว่าใครเป็นผู้มีความเหมาะสมมากกว่า นอกเหนือจากดูผลการ ประเมินการปฏิบัติงาน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “มีระบบการควบคุมภายในด้านงบประมาณที่มี ประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในองค์กร” อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า การพัฒนาจ ริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสด้านวัฒนธรรมในการทำงานองค์กรมี คณะกรรมการตรวจสอบที่กำกับดูแลการควบคุมภายในการจัดทำรายงานทางการเงินและ กระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรการต่อต้านคอร์รัปชัน มีระบบและขั้นตอนในการเก็บรักษา

เอกสารและบันทึกต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการตรวจสอบเพื่อยืนยันความถูกต้องและเหมาะสมของรายการการเงินและมีระบบการควบคุมภายในด้านงบประมาณที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในองค์กร

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ พบว่า ได้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและจริยศาสตร์ จำนวนครั้งที่ได้รับข่าวสารในการเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาจริยศาสตร์ขึ้นเพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จึงมีการแปรผลบางข้อที่ควรเสริมสร้างให้ผู้นำท้องถิ่นได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกเทศบาลตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ฯลฯ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการทำงานชุมชนและส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีความเข้มแข็งในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาจริยศาสตร์และเสริมสร้างทั้งด้านการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยศาสตร์ ด้านการรับรู้ถึงการพัฒนาและการตระหนักถึงความโปร่งใสมีส่วนร่วมภายในชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย ทำให้ทราบว่า การพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาจริยศาสตร์เพื่อเสริมสร้างตัวชี้วัดความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ให้มีประสิทธิภาพในอนาคตจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่ประชาชน โดยเริ่มปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมจากสถาบันครอบครัว ทั้งนี้ คุณธรรมจริยธรรมในตัวผู้ใหญ่เกิดจากการปลูกฝังค่านิยม และความเชื่อที่ดีงามมาตั้งแต่วัยเด็ก แต่การ

ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้ประสบผลสำเร็จสูงสุดนั้นผู้ใหญ่ต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ดังนั้นการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่และผู้ใหญ่ในครอบครัวจึงมีอิทธิพลมากกว่าการสั่งสอนแต่เพียงอย่างเดียวเพราะเด็กเล็กมักจะยึดพ่อแม่เป็นตัวแทนทางความคิดและพฤติกรรมที่พบเห็นจากพ่อแม่มาเป็นแบบอย่างของตนเอง

2) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้มีการรวมตัวเป็นองค์กรภาคประชาชน และให้ประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งการสร้างความเข้าใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบต่าง ๆ

3) รัฐบาลควรส่งเสริมนโยบายที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวในมิติต่าง ๆ เช่น การเตรียมความพร้อมการเป็นพ่อแม่ที่ดีแก่คู่สมรสใหม่ การส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วยความรักโดยให้การสนับสนุนการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากกว่าการใช้อารมณ์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงบประมาณขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดยเน้นที่ปัญหาการบริหารและแนวทางการแก้ปัญหาของแต่ละแห่งว่ามีวิธีการจัดการกับปัญหานั้น ๆ อย่างไร

2) ควรมีการศึกษาวัฒนธรรมคุณธรรมเพื่อนำไปปรับใช้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นและในอื่นๆ ได้ทั่วทั้งประเทศไทยหรือประเทศสากลโดยปกครองโดยหลักจริยศาสตร์ มีคุณธรรมและจริยธรรมรวมไปถึงมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน อย่างไร

3) ควรมีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยการพัฒนา รูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐ เพื่อการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทย”ไปสร้างโปรแกรมฝึกอบรมให้กับข้าราชการและบุคลากรในองค์กร เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กรให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกียตยศ เอี่ยมคงเอก. (2556). การบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา. ใน *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *สถิติสำหรับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เด่น ชะเนติยัง. (2533). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปัญญา ไช้บางยาง. (2548). *ธรรมาธิบายหลักธรรมในพระไตรปิฎก*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมสภา.
- พิฑูร มลิวัลย์. (2527). *ศาสนาชั้นพื้นฐาน ภาค 1*. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2546). *การบริหารเชิงบูรณาการ*. นนทบุรี: สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต). (2549). *พุทธวิธีในการบริหาร*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2549.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2545). *ธรรมานุญชีวิตร*. พิมพ์ครั้งที่ 46. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งนภา ตาอินทร์. (2557). ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่. ใน *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และเสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2544). *หนังสือเรียนวิชาพระพุทธ ศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2545). *การบริหารการผลิต*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สิริภพ เหล่าลาภะ. (2545). *พุทธศาสตร์การเมือง*. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา. (2557). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. ใน *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมคิด บางโม. (2545). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพิน เกชาคุปต์. (2544). *การจัดการปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมยศ นาวิการ. (2545). *การบริหารตามสถานการณ์*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- แสงอรุณ โปร่งธูระ. (2539). *พุทธศาสน์*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ
สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2544). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4
ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง*

PROMOTION OF LOCAL GOVERNMENT WITH THE PRINCIPLE OF
POWER 4 IN HUAI YOT DISTRICT, TRANG POVINCE

สุพิชชา วรรณบวร

Supitcha Wannabovorn

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: supitchacheetha@gmail.com

วันที่รับบทความ : 18 ตุลาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 23 ธันวาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 23 ธันวาคม 2566

Received 18 October 2023; Revised 23 December 2023; Accepted 23 December 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่มีต่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามบทบาทในชุมชนจะแบ่งได้ 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) วิเคราะห์ส่วนประกอบ

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ที่ได้จากการสัมภาษณ์มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 5 ด้าน มีการส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคม

Citation:

* สุพิชชา วรรณบวร. (2566). การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(6), 75-85.

Supitcha Wannabovorn. (2023). Promotion of Local Government with the Principle of Power 4 in Huai Yot District, Trang Povice. Modern Academic Development and Promotion Journal. 1(6), 75-85.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.26>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงและสงบเรียบร้อย ศาสนาและวัฒนธรรม ด้วยความรัก ความเข้าใจในท้องถิ่น และประชาชน มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นกลาง จดจ่อในหน้าที่ของตน และมีวิจรรย์ญาณไตร่ตรองหาทางแก้ไขด้วยสติปัญญา 2) ผลการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่มีต่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 จากผลการสัมภาษณ์มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 5 ด้าน ว่าพบปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วยหลักอิทธิบาท 4 ยังไม่ครอบคลุมในทุก ๆ ปัญหาของแต่ละด้าน ดังนั้นจึงควรมีการนำเอาหลักธรรมมาใช้บูรณาการในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและครอบคลุมทุกมิติของปัญหา 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ด้านเศรษฐกิจ จากผลการสัมภาษณ์มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 5 ด้าน ที่เห็นว่าหลักอิทธิบาท 4 สามารถใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรังได้

คำสำคัญ: การส่งเสริมการปกครอง, การปกครองท้องถิ่น, อิทธิบาท 4, อำเภอห้วยยอด

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the conditions of promoting local government. With the 4 principles of influence 2) to analyze problems and obstacles affecting the promotion of local government With the principles of Iddhipada 4 3) to suggest guidelines for promoting local government With the 4 principles of Iddhipada, it is qualitative research. using in-depth interviews with key informants The tool used was an interview form with key informants used in the research. Classified according to their role in the community, divided into 5 groups, each group has 4 people, totaling 20 people. Data were analyzed using content analysis techniques, component analysis.

The results of the research found that 1) Conditions for promoting local government. With the 4 principles of influence obtained from the interview results, there is a trend in the same direction in all 5 areas, promoting the economy, society, natural resources and the environment. stability and order

Religion and culture with love and understanding of the local area and the people, committed to performing duties impartially Focus on your duties and have good judgment and think through solutions with wisdom. 2) The results of the analysis of obstacles to the promotion of local government. With the principle of Iddhipada 4, from the interview results there was a trend in the same direction in all 5 areas, that problems and obstacles were found in promoting local government. With the 4 principles of Iddhipāṭ. Promoting local government with the 4 principles of Iddhipāṭ does not yet cover every problem in each area. Therefore, Dhamma principles should be integrated into work to be appropriate and cover all dimensions of the problem. 3) Suggestions for ways to promote local government. With the four economic principles, from the interview results there is a trend in the same direction in all five areas. It is seen that the four principles can be used as a guideline to promote local government. In Huai Yot District Trang Province

Keywords: Government Promotion, Local Government, Iddhibaht 4, Huai Yot District

บทนำ

ปัจจุบันในอำเภอห้วยยอดแบ่งการปกครองเป็น 16 ตำบล ประสบในการปกครอง ดังนี้ 1) ด้านเศรษฐกิจ เช่น ความเหลื่อมล้ำ หรือการขอรับงบประมาณบางอย่างต้องหยุดชะงักตามความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง 2) ด้านสังคม เช่น มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการ 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ทำให้จัดสรรทรัพยากรธรรมชาติได้ไม่ทั่วถึง 4) ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย เช่น ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ประชาชนขาดคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม เพิ่มมากขึ้น 5) ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เช่น การทำงานที่ขาดการบูรณาการของแต่ละหน่วยงาน เป็นต้น (แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ 4 ปี 2558 - 2561, 2558)

เมื่อพิจารณาจากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำหลักธรรมอิทธิบาท 4 ซึ่งเป็นฐานหรือหนทางสู่ความสำเร็จ หรือ คุณเครื่องให้ถึงความสำเร็จ คุณเครื่องสำเร็จสมประสงค์ ทางแห่งความสำเร็จ คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมาย (พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต), 2546) เพื่อส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วยความเป็นมืออาชีพ มีความเป็นจิตอาสา (ฉันทะ) ด้วยความขยันหมั่นเพียร (วิริยะ) ด้วยความจดจ่อ มุ่งมั่น (จิตตะ) และพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ ด้วยสติปัญญา (วิมังสา) หลักอิทธิบาท 4 มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย 5) ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพราะบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งมักเป็นผู้ดำเนินการเองในเรื่องต่าง ๆ มาเป็นผู้ส่งเสริมประชาชนในการร่วมดำเนินการ และมีบทบาทการเป็นผู้ประสานเพื่อสร้างความร่วมมือกับสถาบันทางวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในการจัดการให้มี บริการสาธารณะร่วมกัน เช่น การกำจัดขยะ การบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ที่มี (ทงศ์ศักดิ์ จันทร์ทอง, 2558)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวคือแรงจูงใจให้ผู้วิจัยทำการศึกษาศึกษาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งหลักอิทธิบาท 4 เป็นคุณธรรมที่จะส่งเสริมให้การปกครองท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลที่มุ่งหมาย ได้แก่ ด้านฉันทะ คือ ความเป็นมืออาชีพ เป็นจิตอาสา ด้านวิริยพละ คือ ความขยันหมั่นเพียร อดทนต่อปัญหา และอุปสรรค ด้านจิตตะ คือ มุ่งมั่น จดจ่อ มีสมาธิในการปฏิบัติหน้าที่ และด้านวิมังสา คือ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ด้วยสติปัญญา เพื่อเป็น การศึกษาแนวทางการใช้หลักอิทธิบาท 4 มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่มีต่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2547 : 4 – 5) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การให้คนในท้องถิ่น คือ การให้คนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การปกครองตนเองโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีพื้นฐานจากหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ที่หมายถึง การที่รัฐบาลมอบอำนาจการปกครองให้องค์กรอื่นๆ ที่ไม่ใช่องค์กรส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ อีกทั้ง อุทัย หิรัญโต (2523 : 2) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตนเอง การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กรมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วนมีความเป็นอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

หลักธรรมอิทธิบาท 4 หมายถึง อิทธิบาท แยกเป็น “อิทธิ” แปลว่า ความสำเร็จ “บาท” แปลว่า ฐาน เจริญรุ่ง ดังนั้น อิทธิบาท จึงแปลว่า รากฐานแห่งความสำเร็จ ซึ่งมี 4 อย่าง คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะวิมังสา (พุทธทาสภิกขุ, 2537) ในส่วน พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2530) ได้กล่าวถึง อิทธิบาท 4 : ทางแห่งความสำเร็จ นอกจากการที่จะมีความไม่สันโดษ และสันโดษที่ถูกต้องแล้ว เพราะฉันทะทำให้ใจมาอยู่กับงาน สิ่งที่ทำ สิ่งที่เป็นเป้าหมายทำให้เกิดจิตใจฝักใฝ่อย่างที่ว่ามาเมื่อก็ เมื่อใจฝักใฝ่ก็ทำงานด้วยความแน่วแน่จริงจัง สภาพที่จิตแน่วแนอยู่กับสิ่งที่กระทำนั้น เราเรียกว่าเป็น “สมาธิ” เพราะฉะนั้น ฉันทะก็นำไปสู่สมาธิ สมาธิในการ

ทำงานเกิดได้ด้วยการมีฉันทะ เมื่อมีสมาธิและใจก็รักงานนั้น ทำงานด้วยใจรัก ใจก็เป็นสุข เพราะฉะนั้น คนที่ทำงานด้วยฉันทะก็มีจิตใจเป็นสุข ใจเป็นสมาธิ สมาธิก็ทำให้เป็นสุขเพราะ จิตใจสงบแน่วแน่ เมื่อทำจิตใจให้เป็นสมาธิแน่วแน่ ตั้งใจจริงจัง ใจรักงานนั้น ตั้งใจทำเต็มที่ มี ความเพียรพยายาม ผลสำเร็จของงานก็เป็นผลสำเร็จที่ดีเรียกว่านำไปสู่ “ความเป็นเลิศ” ของ งานนั้น หมายความว่า งานนั้นจะสำเร็จผลอย่างดีเลิศ อันนี้ก็เลยพันกันไปหมด เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า ฉันทะเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งในอิทธิบาท 4 คือธรรมที่เป็นเครื่องให้ถึง ความสำเร็จ หรือเรียกง่ายๆ ว่า “ทางแห่งความสำเร็จ” เมื่อพูดมาถึงอิทธิบาทแล้ว ก็จะต้องโยง ไปถึงคุณธรรมข้ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เพราะอิทธิบาทมี 4 ข้อ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ฉันทะคือ ข้อที่พูดมาแล้ว ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น รักงาน รักเป้าหมาย รักจุดหมายที่ตั้งาม รักวัตถุประสงค์ของงานนั้นข้อต่อไปนี้เป็น วิริยะ ความเพียร ความพยายาม จิตตะความเอาใจใส่ ในสิ่งนั้น วิมังสา ความไตร่ตรองสอบสวนพิจารณาหรือถ้าจะพูดให้สั้น ง่ายๆ ก็บอกว่า “มีใจ รัก พากเพียรทำ เอาจิตฝึกฝน ใช้ปัญญาสอบสวน” นี่เป็นอิทธิบาท 4 (พระธรรมปิฎก ป.อ. ปยุต ฺโต, 2530)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระครูสมุห์ชาติรี ปริบูรณ์สีโล (เต่าทอง) (2557) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตาม หลักอิทธิบาท 4 ของบุคลากรวิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

เดชฤทธิ์ สมสะอาด (2565) ได้วิจัยเรื่อง การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการ บริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัด อุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้ในการสัมภาษณ์ เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

จำแนกตามบทบาทในชุมชนจะแบ่งได้ 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งปรับปรุงมาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) ในการวิจัยจากที่ปรึกษา เพื่อให้เกิดความมั่นใจของผลลัพธ์ที่มีความถูกต้อง แม่นยำและมีประสิทธิภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จึงใช้ข้อมูลและเก็บข้อมูลเป็นหลักจากการสัมภาษณ์เจาะลึก จากนั้นจึงนำเอาข้อเท็จจริงที่ได้มาการเปรียบเทียบข้อค้นพบ (Finding) ของปรากฏการณ์ที่ทำการศึกษา (Phenomenon) จากแหล่งและมุมมองที่แตกต่างกัน เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือ (Credibility, validity) ของข้อมูลหรือสิ่งที่ค้นพบ ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงเป็นลักษณะเชิงพรรณนาตามข้อเท็จจริงและปรากฏการณ์ที่พบ ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่จึงไม่อยู่ในลักษณะของตัวเลข

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำมาสรุปผลการวิจัยด้วยวิธีนำเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Method) ผู้วิจัยได้อาศัยคุณลักษณะสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ จัดทำรายงานการวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมงานวิจัยเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไข ตามที่คณะกรรมการควบคุมงานวิจัยเสนอแนะ แล้วจัดการทำรายงานการ วิจัยฉบับสมบูรณ์ส่งบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ผลการวิจัย

1. สภาพการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผลการวิจัยในภาพรวมเมื่อพิจารณาในแต่ด้านพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดูแลส่งเสริมทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนา และวัฒนธรรม อยู่เสมอเพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่

2. การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่มีต่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผลการวิจัยในภาพรวมเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดูแลส่งเสริมประชาชนทั้งด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนาและวัฒนธรรม

3. ผลการสัมภาษณ์เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ในด้านต่างๆ ได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพื้นที่เข้าใจใส่ใจในการพัฒนาชุมชนของตนเองในทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนาและวัฒนธรรม

อภิปรายผล

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดูแลส่งเสริมทั้งด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนาและวัฒนธรรม อยู่เสมอเพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ ผลการวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอภูมโนวปี จังหวัดอุดรธานี สามารถนำมาอภิปรายได้ในหลากหลายมิติ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดูแลส่งเสริมประชาชนทั้งด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสมุห์ชาติธิ์ ปริบูรณ์โส (เต่าทอง) (2557) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามหลักอิทธิบาท 4 ของบุคลากร วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

การส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพื้นที่เข้าใจใส่ใจในการพัฒนาชุมชนของตนเองในทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดชฤทธิ์ สมสะอาด (2565) ได้วิจัยเรื่อง การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด้วยหลักอิทธิบาท 4 ในเขตอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ต้องส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพื้นที่เข้าใจใส่ใจในการพัฒนาชุมชนของตนเองในทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านศาสนาและวัฒนธรรม ในส่วน **ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย**

- 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเห็นความสำคัญของการนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้เป็นหลักในการทำงาน เพื่อให้บรรลุภารกิจขององค์กร เพื่อสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของบุคลากร และจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการดำเนินโครงการอย่างมั่นคงในอนาคต
- 2) โครงการต่าง ๆ ควรนำหลักอิทธิบาท 4 เข้าไปบูรณาการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้บุคลากรมีความรัก ความพอใจในหน้าที่ของตน มีความขยัน มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีสมมติ จดจ่อกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และมีวิจรรย์ญาณในการคิดวิเคราะห์ แยกแยะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีสติ
- 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรรักษามาตรฐานการปฏิบัติงานที่ดีอยู่แล้ว และส่งเสริมในส่วนที่ไม่ครอบคลุมและเป็นอุปสรรคอยู่ เช่น ปัญหาที่ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่ เขาย่า ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และต้องใช้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาอย่างมาก ควรมีความรักในประชาชน มีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาอย่างเป็นกลาง จดจ่อกับหน้าที่ของตนตามที่กฎหมายกำหนด และใช้ปัญญาไตร่ตรองถึงทางออกที่สมดุล เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชนันท์ วงศ์มูลิธิกร. (2563). การส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสาร มจร วิชาการล้ำนา*, 8(2), 42.
- เดชฤทธิ์ สมสะอาด. (2565). การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. ใน *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ทองศักดิ์ จันทรทอง. (2558). *การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม .

- เบญจมาศ สิทธิวิไล. (2552). ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อภาพลักษณ์ในด้านการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ปณณทัต นอนุนทด. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอลำปาง จังหวัดน่าน. ใน *นิตยสารวิชาการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี.*
- ปิติกุมิ พิมพ์ลาย. (2560). บทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ใน *รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.*
- พระครูสมุทรชาตรี ปริบุญสน์. (2557). การดำเนินงานตามหลักอิทธิบาท 4 ของบุคลากรวิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.*
- พระถวิล ยสินธร (แสงสุต). (2558). การประยุกต์ใช้อิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.*
- พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2562). การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลสีม อำเภอภูพาน จังหวัดอุดรธานี. *วารสารมหาจุฬานาครธรรมศาสตร์, 6(5), 2459.*
- พระมหาพิศพงษ์ ชัยเมธี (กลิ่นศรีสุข). (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- พระมหาพิริวิชญ์ ดิถีวิชโช (ใจสม). (2551). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นในเขตอำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.*

- พระมหาสุวิทย์ สิริวฑฺฒโน (พรหมเกิด). (2553). การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัฒนา ท่องไสย. (2547). ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลที่มีต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลสว่างแดนดินอำเภอสว่างแดนดินจังหวัดสกลนคร. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครองบัณฑิต*. วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธพงษ์ ศรีวิชัย. (2550). หลักการบริหารการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์. ใน *สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต*. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภัทรมาศ จริยเวชช์วัฒนา. (2547). การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อดุล สดประเสริฐ. (2556). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขัน อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ที่ว่าการอำเภอห้วยยอด. (2558). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ 4 ปี 2558 - 2561*, 2558. เรียกใช้เมื่อ 4 ตุลาคม 2565 จาก <https://huaiyot.dopatrang.go.th/index.php>.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นวารสารในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความวิจารณ์หนังสือ แก่นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ และผู้สนใจทั่วไป ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณี ท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสารทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา ทางวารสารกำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ (ราย 2 เดือน) ดังนี้ ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์, ฉบับที่ 2 เดือน มีนาคม - เมษายน, ฉบับที่ 3 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน, ฉบับที่ 4 เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม, ฉบับที่ 5 เดือน กันยายน - ตุลาคม และ ฉบับที่ 6 เดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจารณ์หรือเสนอแนวคิดใหม่

3) บทความปริทัศน์ (Review Article) เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากการทบทวนเอกสารวิชาการ ทั้งทางด้านทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่กำหนดไว้ โดยมีการทบทวนวรรณกรรมค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่างๆ และนำมาประมวลเรียบเรียงในรูปบทความ

4) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เป็นการค้นหาข้อดีและข้อไม่ดีของเรื่องที่จะวิจารณ์ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น เป็นการวิจารณ์เพื่อสร้างสรรค์

3. รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 8 - 12 หน้ากระดาษ A4 (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ THSarabunPSK ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตารางที่ 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้ตรงกลางหน้าแรก

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุชื่อสังกัดหรือหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทย จำนวนคำอยู่ที่ 250-300 คำ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ให้เว้นระยะห่าง 1 บรรทัด

7) การใช้ตัวเลข ค่าย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุป สั้นกะทัดรัดได้ใจความ
- 6) บทนำ (Introduction) ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัยและระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 7) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 8) สมมติฐาน (ถ้ามี)
- 9) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 10) วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 11) ผลการวิจัย (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 12) อภิปรายผล (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 13) องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี) (Originality and Body of Knowledge) ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 14) สรุป (Conclusion) /ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

15) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการอ้างอิงที่มีปรากฏในบทความเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) บทคัดย่อ (Abstract)
- 6) บทนำ (Introduction)
- 7) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 8) สรุป (Conclusion)
- 9) เอกสารอ้างอิง (Reference)

บทความปริทัศน์และบทวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) ข้อมูลส่วนประกอบของหนังสือที่วิจารณ์ ดังนี้
 - 5.1 ภาพปกหนังสือ
 - 5.2 แปลจากหนังสือ:
 - 5.3 ผู้เขียน:
 - 5.4 ผู้แปล:
 - 5.5 สำนักพิมพ์:
 - 5.6 ปีที่พิมพ์:
 - 5.7 จำนวนหน้า:

- 6) บทนำ (Introduction)
- 7) เนื้อเรื่อง (Content)
- 8) บทวิจารณ์
- 9) สรุป (Conclusion)
- 10) เอกสารอ้างอิง (Reference)

4. ระบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง ตัวอย่างเช่น การปฏิวัติทางอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (Industry 4.0) ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมจะต้องเตรียมพร้อมในหลาย ๆ ด้านและสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การเตรียมพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมใหม่และเศรษฐกิจยุคใหม่ เป็นการพัฒนาค้นคว้าอุตสาหกรรมอนาคต เชื่อมโยงทรัพยากรบุคคล ความรอบรู้ นวัตกรรมทางความคิด และเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นหนึ่งเดียวกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม (ธนิต โสรัตน์, 2559) โดยเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการอ้างอิงในบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ โดยรูปแบบของเอกสารอ้างอิง มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์ / เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า แล้วตามด้วยชื่อหน่วยงานผู้จัดทำ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) พร้อมปีที่พิมพ์ ตัวอย่าง เช่น “ภิกษุทั้งหลาย รูปเวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ เป็นอนัตตา ภิกษุทั้งหลาย ถ้ารูปเวทนา สัญญา สังขาร

วิญญาณนี้จักเป็นอิตตาแล้วไซ้รูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนี้ไม่พึงเป็นไปเพื่ออาหาร” (วิ.ม. 4/20/27) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (เกสวดี เชี่ยวชาญ, 2557)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อ-นามสกุลของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (นิรมัย คัมภีร์รักษา และอัจฉิมา ศิริพิบูลย์ผล, 2560)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อ-นามสกุลของผู้แต่งรายแรก แล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ทศพร คำผลศิริ และคณะ, 2560)

5) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกัน หรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคน ให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด (ค้นพบล่าสุด) หรือหากเป็นแนวคิดทฤษฎี ก็ควรอ้างอิงเจ้าของแนวคิดทฤษฎี หรือบุคคลผู้เป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการส่วนใหญ่เป็นสำคัญ

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Phathong, K., 2007)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองราย ให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษ ตามด้วยเครื่องหมายแอนด์ (&) คั่นกลาง ตามด้วยนามสกุลของผู้แต่งรายที่สอง และตามด้วยอักษรย่อของชื่อภาษาอังกฤษ แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Werker, J. F. & Desjardins, R. N, 2004)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Bloom, B. S., et al.)

เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).//ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา.//สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อหนังสือ. //(ครั้งที่พิมพ์). //สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

เกษงา ผาทอง. (2548). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

(3) บทความในหนังสือ**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). //ชื่อเรื่อง / (เลขหน้าที่ย่าง). //สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ชลิตา บัณฑวงศ์. (2556 ข้าวและชาวนาไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลง ใน พจนก กาญจนจันทร (บรรณาธิการ), คน ข้าว นา ควาย ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (หน้า 39-68). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(4) บทความจากวารสาร**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ชื่อวารสาร. //ปีที่ / (ฉบับที่), /เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

เกษงา ผาทอง และคณะ. (2562). พระพุทธศาสนากับการเมือง. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทรรศน์, 3(2), 16-31.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม.// (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).

สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนิทาอาจพันธ์. (2537). หม้อคอคควาย. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต หัวเมือง
ฝ่ายเหนือ, (หน้า 274-275). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้น.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์, /เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น.13.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์, รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// ใน ระดับวิทยานิพนธ์ สาขา.// ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์.

ตัวอย่าง :

พรไทย ศิริสาธิตกิจ. (2558). การพัฒนารูปแบบการปรับตัวของชาวนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ลุ่ม
น้ำทะเลสาบสงขลา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา.
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นายมนัส ภาควมิ. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็น
ศูนย์กลางชุมชน. ใน รายงานการวิจัย. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).// ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์.// (ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

ไชยศิริ ลีศิริกุล. (5 พ.ย. 2562). *วิธีการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานข้าว*. (พระมหาปรัชญ์ อดิเทพ, สัมภาษณ์)

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่เผยแพร่). // ชื่อเรื่อง. // เรียกใช้เมื่อ / จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ฤทัยชนก จริจจิตร. (2555). *กลยุทธ์ข้าวไทยบนฐาน AEC เพื่อก้าวสู่การเป็น Trading Nation* เรียกใช้เมื่อ 1 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.tpsa.moc.go.th/sites/default/files/862-img.pdf>

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2561). *เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน คำสั่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ 593/2562* . เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <http://www.onab.go.th/category/news/คำสั่ง-ประกาศ/>

(10) ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ:

ชื่อกฎหมาย. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อเรื่อง(ถ้ามี). //ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่/ตอนที่/หน้า/(วันเดือนปี).

ตัวอย่าง:

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). *ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49* (1 พฤษภาคม 2562).

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2562). *เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129 ตอนพิเศษ 97 ง หน้า 1* (20 มิถุนายน 2555).

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- เกษภา ผาทอง. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม และธรรมณูญ รวีฟอง. (2554). ผลการส่งเสริมพัฒนาการ กล้ามเนื้อมัดเล็ก สำหรับเด็กพัฒนาการช้าโดยพ่อแม่ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน จังหวัดมหาสารคาม. ใน *รายงานการวิจัย*. สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- พระสุตรักษ์ วิสุทโธ และเดชชาติ ตรีทรัพย์. (2561). บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชน ในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 2(2), 8-13
- พระสถาพร ปุณณนนโท (ร่ำจวนจร) และคณะ. (2562). การวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการทำงานจิตอาสา ของชุมชนวัดสระเกษ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 3(2), 16-31.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49 (1 พฤษภาคม 2562).
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(2535). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2500*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทอง. (2560). *รายงานทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ได้รับการคัดกรองพัฒนาการ DSPMปีงบประมาณ 2560 (อินเทอร์เน็ต)*. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2562 จาก <http://atg.hdc.moph.go.th>
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุง. (2563). *ศิลปะการแห่งโนราห์*. เรียกใช้เมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2563 จาก https://www.m-culture.go.th/phatthalung/ewt_news.php?nid=508&filename=index.
- Elizabet, B. (1990). *Ecotourism: The Potentials and Pitfalls*. Vol.1 and 2. World Wildlife Fund. Washington, D.C.
- Dunst, C. J. & Triette, C. M. (1996). Empowerment, effective helping practices and family-Centered care. *Pediatr Nurs*, 22(2), 334-337.

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสารวารสารส่งเสริมและพัฒนานิชาการสมัยใหม่ ได้ที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/about> เมื่อส่งเข้าระบบสำเร็จให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมทาง Email : journalacademicpromotion@gmail.com

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสารส่งเสริมและพัฒนานิชาการสมัยใหม่

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 12 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ ไม่ตรงกับแนวทางของวารสารส่งเสริมและพัฒนานิชาการสมัยใหม่ หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญเมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับวารสารสิ่งคืบที่นำบทความลงตีพิมพ์ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารส่งเสริมและพัฒนานิชาการสมัยใหม่

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt).....วัตถุประสงค์ของการวิจัย ระบุประเภทของวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย ที่พบ (เลือกนำเสนอเฉพาะผลการวิจัยที่มีความน่าสนใจมากที่สุด).....

.....
.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

...(16 pt)ให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย.....

.....
.....
.....
.....

Keywords: 3-5 words

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า)

.....(16.pt) 1. กล่าวถึงความเป็นมาแล้วความสำคัญของปัญหา โดยกว้าง ๆ (อ้างนโยบาย กฎหมาย หรือแนวคิดทฤษฎีมารองรับ).....

.....2. กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้น (อ้างงานวิจัยหรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....3. กล่าวถึงสภาพปัญหาของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา.....

.....4.สรุปความเป็นมาทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (18 pt)

1.....(16.pt).....

2.....(16.pt).....

3.....(16.pt).....

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16.pt).....ระบุรูปแบบของการวิจัย, ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง, วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง, การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ, การเก็บรวบรวมข้อมูล, การวิเคราะห์ข้อมูล.....

ผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt) ผลการวิจัยต้องตอบวัตถุประสงค์ทุกข้อ

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

[illegible]

(16 pt) อภิปรายผลการวิจัยที่พบตามวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยสอดคล้องหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของใคร สามารถนำมาอภิปรายได้ทั้งหมด

This image shows a blank sheet of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

องค์ความรู้ใหม่ (18 pt) (ถ้ามี)

...(16 pt).....ระบุนองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย.สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุป/ข้อเสนอแนะ (18 pt)

...(16 pt).....สรุปผลการวิจัยทั้งหมด สั้น ๆ กระชับรัดได้ใจความ.....พร้อมข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....และการนำผลการวิจัยไปใช้ รวมถึงเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิตติกรรมประกาศ (18 pt) (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

...(16 pt) ตัวอย่าง เช่น ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2559 และข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย เรื่องสภาพปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทภาคใต้ตอนล่าง.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

Keywords: 3-5 words

.....(16 pt).....

เนื้อหา (18 pt)

... (16 pt) ...

[illegible]

สรุป (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์และบทวิจารณ์หนังสือ

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

(14 pt)

แปลจากหนังสือ:

ผู้เขียน:

ผู้แปล:

สำนักพิมพ์:

ปีที่พิมพ์:

จำนวนหน้า:

บทนำ (18 pt)

(16 pt) บริบท ความเป้นมา ของหนังสือหรือประเด็นที่ศึกษา.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อเรื่อง (18 pt)

...(16.pt) องค์ประกอบของหนังสือหรือประเด็นที่ศึกษา บท หมวดหมู่ ลักษณะ ชนิด ประเภท วัตถุประสงค์ สาระ ประเด็น แนวคิด มุมมอง ฯลฯ.....

บทวิจารณ์ (18 pt)

...(16.pt) นำเสนอหลักการ แนวคิด ผานการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยรณ ที่ สะท้อนมุมมองเหตุผลความคาดหวัง ผลกระทบ สาระสำคัญ ตามหลักทฤษฎีเชิงวิชาการ พร้อมเสนอแนะแนวทางเพื่อการแก้ไข การส่งเสริมและพัฒนาต่อยอด (อาจอิงถามี).....

จุดเด่น

จุดด้อย

สรุป (18 pt)

(16.pt) สรุปภาพรวมครอบคลุมผลการศึกษาที่นำเสนอ สะท้อนคุณค่า การนำไป ใช้ประโยชน์ เป็นความเรียงไม่ใส่เลขเป็นขอมাত্রา ไม่เฉียง ไม่นา ไม่แทรกภาพโมเดล สะท้อนคุณค่าทางวิชาการ.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16.pt).....

